

V příčině promlčení daně z tržby cenných papírů, jakož i trestů na nešetření ustanovení o dani této vsazených, mají platnosti tytéž zásady, jaké pro poplatky právě byly uvedeny.⁶⁾

O přestoupení zákona.

I. O následcích přestoupení zákona poplatkového.

§ 170.

V ř b e e.

Škodlivé následky přestoupení ustanovení poplatkových obmezují se dle nyníjšího poplatkového zákona veskrz pouze na pokuty neb tresty peněžité, po případě a výjimečně na vězení. Ustanovení, že by pro ten neb onen přestupek poplatkový měla ta která listina pozbyti moci průvodní neb že by vůbec neměla míti platnosti — jak v dobách dřívějších dosti často nalézáme — není nyníjšímu zákonodárství známo.

Jedinou výjimku tvoří úpisy čili reversy nebo jakékoli jiné listiny sdělané k tomu konci, aby v jednání obě strany zavazující ke zkrácení vycházejícího z něho poplatku ujednala se s jedné nebo s druhé strany cena neb konání vyšší, nežli jest cena neb konání, jaké bylo vysloveno v listině o jednání tomto sdělané a při vyměřování poplatku za základ položené.

Takovéto úpisy, reversy či listiny, jejichžto meritorní obsah výhradně čelí ku zkrácení eráru, mají býti ničím a nemají míti žádného právního účinku.

Mimo to má v těchto případech býti dále jednáno dle ustanovení o přestupech poplatkových stíhaných dle řízení trestního.^{7) 2)}

Nešetření ustanovení poplatkového zákona může míti svou příčinu jednak v pouhém nedopatření, v mylném výkladu zákona

⁶⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 § 29. (č. z. č. 172).

⁷⁾ Popl. zák. § 86.

²⁾ Ustanovení poplatkového zákona, že ku poplatným ale bez poplatku (kolku) úřadu odevzdaným podáním v záležitostech mimosoudních z pravidla žádné nemá předsevzato býti řízení úřední, nýbrž že taková podání jednoduše ke spisům mají býti uložena, nejví se býti trestem v právním slova smyslu (v. násl. § 171. odst. 3. lit. d).

a pod. a jednak v čínech, kterým by dle jejich kvality vlastně mělo býti vykázáno místo ve všeobecném zákonu trestním a což nestalo se pouze z příčin politických.

Přestupky takové se trestají buď bez zavedení trestního řízení předepsáním pokuty neb zvýšeného poplatku aneb po provedeném trestním řízení uložení pokuty (v případě nezaplacení) ve vazbu zmínitelné. Všeobecné pravidlo pro odůvodnění tohoto rozdílného pokutování zákon nevyslovil a také při nynějším stavu věci vůbec nedá se stanoviti.³⁾

§ 171.

A) Bez trestního řízení.

Zde nejví se škodlivé následky poklesků poplatkových ve formě trestu na penězích, který po případě v trest vězení může býti přeměněn, nýbrž pouze ve formě zvýšeného poplatku (daně) nebo jednoduché pokuty peněžité, a výměra pro takovéto zvýšení neb pro takovou pokutu jest rozličná, stoupá a klesá s větším neb menším nebezpečím pro zkrácení pokladny státní, a jest vyslovena buď určitým násobným dávkou, aneb určitými částkami pohybujícími se v mezích stanoveného minima a maxima.

Ve směru tomto mají platnost tyto zásady:

1. Při dani z tržby cenných papírů;

a) při obchodech na burse uzavřených budíž co zvýšená daň předepisována a vybírána od stran, jichž se dotýče, částkou stopadesátinásobného zkrácené daně

α) za arranžovací archy, které nejsou opatřeny žádným kolkem, nebo jsou opatřeny kolkem avšak nenáležitým, nebo řádně neupotřebeným, pak za nepojmutí bursovního obchodu do arranžovacího archu, zejména pro nastalou kompensaci obchodu kromě arrangementu;^{4) 2).}

³⁾ Správy finanční země rakouských a uherských jsou povinny, aby při vynáhání poplatků udáváním přestupků důchodkových, vypátráním a trestáním pachatelů i každým jiným příhodným způsobem vzájemně se podporovaly. (Výn. m. f. ze dne 2. října 1868 § 45. ř. z. č. 135.)

⁴⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 § 6., al. 3. (ř. z. č. 172); nař. m. f. ze dne 10. listopadu 1892 § 19., al. 1. (ř. z. č. 197).

²⁾ Jest-li že vypořádá se oznámení arranžovací úřadem vydané, nemá místa pokuta tato. (Nař. m. f. ze dne 16. listopadu 1892 § 19., al. 2. ř. z. č. 197.)

β) za nešetření uložené strávnickovi povinnosti, při uzavření, jakož i při každé prolongaci obchodu žádali na stravovateli buďto účtu řádně kolkovaného, nebo vydali právě lakový spis (list zástavní, list depositní atd.) potvrzující, že cenné papíry byly složeny,³⁾ a

γ) za to, že při přímých obchodech bursovních dodatel nevydal žádného účtu nebo vydal-li by účet opatřený kolkem nenáležitým nebo nikoli řádně upotřebeným. Při opatření těchto posledních přestupků má býti předepisováno a vybíráno 300n á-sobné daně zkrácené.⁴⁾

δ) Při obchodech mimo bursu uzavřených budíž předepsáno a vybíráno stopadesátinásobné zvýšené daně a kromě toho pořádkový trest od 25 až do 250 zl. od obchodníků, co při kupním a prodejovém neb dodacím obchodě nevydali nóty nebo vydali nótu žádným neb nesprávným kolkem nebo toliko nenáležitě upotřebeným kolkem opatřenou, aneb pokud jsou povinni, věsti rejstřík, poplatního obchodu ani nezapsali do rejstříku nebo jej zapsali toliko neúplně, nebo zanesený obchod vůbec nezdanili nebo jej zdanili nenáležitým neb nesprávně upotřebeným kolkem.

Tytéz následky mají stihnouti úvěrní ústav, ku kterému protokolovaný obchodník poukáže kupujícího, by ústav tento odevzdal mu koupené cenné papíry, když by tyž ústav nevydal nížádné nóty, nebo by vydal nótu žádným kolkem nebo nenáležitým nebo nesprávně upotřebeným kolkem opatřenou.

Pouhý trest 150násobné zvýšení daně má stihnouti obchodního dohodece pro nesprávné kolkování obou závěrečních lístků při obchodech, jím mimo bursu sprostředkovaných⁵⁾; a neúplný pouze zápis obchodu do nóty rejstříků kolku podrobených má býti stihán toliko pořádkovým trestem od 25 do 250 zl.⁶⁾

Pořádkový trest 25 až 250 zl. lze předepsati pouze jednou, i když by při jedné revisi bylo nalezeno více případů zkrácené daně; ovšem že pak nemá trest ten býti vyměřen minimální částkou 25 zl., nýbrž přiměřenou a eventuálně částkou maximální 250 zl.⁷⁾

³⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 § 11., al. 2. (ř. z. č. 172).

⁴⁾ Tamtéž § 8., al. 2.

⁵⁾ Tamtéž § 12., al. 2.

⁶⁾ Tamtéž § 19.

⁷⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 14. dubna 1893 č. 13.613. (Pril. p. Dol. Rak. č. 8, str. 15; p. Hor. Rak. č. 6, str. 43; p. Štyr. č. 3, str. 14; p. Korul. č. 5.

Pouhou nepravdělnost při vedení rejstříku nelze míti za přestupek sem spadající, když ni nevymknul se dani poplatný obchod aneb zanesení obchodu do rejstříku nebylo neúplným. V případech, kde omylem zanesen byl do rejstříku obchod, buďsi že obchod ten vůbec do rejstříku nenáležel, buďsi že lýž obchod zdaněn byl v jiném rejstříku aneb snad i v témž rejstříku, ale pod jiným číslem, postačí, když při nezdaněné položce okolnosť ta náležitě ospravedlní se v rejstříkové rubrice pro poznámky určené.⁸⁾

Podobně nebude lze míti za trestný přestupek opravy (korektury) v rejstříku, když souhlasí s knihami obchodníka, jehož se dotýče.⁹⁾

Na proti tomu propadl by pořádkové pokutě 25 zl. až 250 zl., kdož by bez schválení úřadu finančního založil a vedl více jak dva rejstříky;¹⁰⁾ když by zanáška do rejstříku byla se stala teprv po třech dnech, nechť by tím nejevíl se erár býti zkrácen¹¹⁾ a pod.

Při posuzování jednotlivých případů bude povždy nutno, uvážovali a na jisto postavili, zda-li poplatkový obchod nezanesením do rejstříku vymknul se zdanění¹²⁾ aneb zda-li neúplným

str. 25; p. Kraj. č. 8, str. 36; p. Přím. č. 10, str. 55; p. Tyr. č. 4, str. 31; p. Čechy č. 28, str. 23; p. Mor. č. 15, str. 61; p. Slez. č. 3, str. 15; p. Hal. č. 14, str. 102; p. Buk. č. 5, str. 22; p. Dalm. č. 11, str. 27.)

⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 10. dubna 1893 č. 13.165. (Příl. p. Hor. Rak. č. 6, str. 46; p. Štyr. č. 3, str. 13; p. Korut. č. 4, str. 20; p. Tyr. č. 4, str. 29; p. Čechy č. 27, str. 25; p. Mor. č. 18, str. 81; p. Hal. č. 14, str. 101; p. Buk. č. 5, str. 21.)

⁹⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 13. července 1893 č. 15.790. (Příl. p. Dol. Rak. č. 17, str. 35; p. Hor. Rak. č. 10, str. 85; p. Štyr. č. 11, str. 89; p. Kraj. č. 15, str. 75; p. Přím. č. 16, str. 120; p. Tyr. č. 5, str. 43; p. Čechy č. 51, str. 49; p. Mor. č. 21, str. 35; p. Slez. č. 5, str. 23; p. Hal. č. 30, str. 209; p. Buk. č. 10, str. 45; p. Dalm. č. 18, str. 59.)

¹⁰⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 27. února 1893 č. 6443. (Příl. p. Hor. Rak. č. 4, str. 22; p. Korut. č. 4, str. 18; p. Kraj. č. 4, str. 17; p. Přím. č. 6, str. 34; p. Tyr. č. 3, str. 23; p. Čechy č. 20, str. 16; p. Mor. č. 8, str. 29; p. Slez. č. 2, str. 7; p. Hal. č. 18, str. 140; p. Buk. č. 3, str. 14; p. Dalm. č. 7, str. 17.)

¹¹⁾ Rozh. m. f. ze dne 14. července 1893 č. 28.300. (Příl. p. Dol. Rak. č. 15, str. 31; p. Hor. Rak. č. 9, str. 73; p. Štyr. č. 11, str. 88; p. Korut. č. 9, str. 55; p. Přím. č. 16, str. 117; p. Kraj. č. 15, str. 73; p. Tyr. č. 4, str. 39; p. Mor. č. 20, str. 91; p. Hal. č. 30, str. 206; p. Buk. č. 8, str. 38; p. Dalm. č. 19, str. 64.)

¹²⁾ Proto že má býti pro trestnost vyžadováno vymknutí se zdanění neb zkrácení eráru, nemá býti přestupek trestný dán, když by předpisy o dani léto

zanesením do rejstříku atd. byl erár vydán možnému zkrácení daně; když ano, jest odůvodněno předepsání uvedené pokuty zákonné.

c) Pro nešetření zákonem uložené povinnosti,

α) uschovati arranžovací archy každého předcházejícího jakož i běžícího roku buďž arranžovací úrad pokutován 100 až 500 zl.; a

β) uschovati rejstříky dvou předcházejících let buďž protokolovaný obchodník, jehož se dotýče, pokutován 100 až 1000 zl.¹³⁾

Tatáž pokuta 100 až 1000 zl. má stihnouti úvěrní ústavy, jimž vláda povolila, by z kupních obchodů u nich shledlých zapravovaly daň z tržby cenných papírů kolkováním účtu prodávající stranou předloženého, když každý takovýto obdržení účet neuschovají.¹⁴⁾

d) Každý příjemce listiny daní z tržby cenných papírů podrobené ručí dle všeobecných pravidel za její řádné kolkování a mimo to má býti trestán padesátinásobným zvýšením daně, jest-li že by ve 30 dnech po obdržení listiny vůbec nekolkované anebo nesprávně kolkované buďsi sám ze svého dodatečně nekolkoval aneb zkrácení daně finančnímu úradu neoznámil.

Na příjemci jest dokázati, že právě řečená lhůta byla dodržena.

Rovně má býti nuloženo při obchodech stravních se stravovateli a s prodávající stranou v případech v předcházejícím odstavci (1. lit. α) β) v příčině opomenutého, pokud se týče nesprávného kolkování listiny.¹⁵⁾

byly přestoupeny v tom směru, že by v případech, kde oba kontrahenti jsou obchodníky s efekty, a kde nemá povinnost splnění má prodávající, zapravena byla daň od kupujícího, poněvadž tento dle příslušných okolností neměl důvodů za to míti, že druhý kontrahent jest obchodníkem s efekty. (Nař. m. f. ze dne 10. listopadu 1892 § 35. ř. z. č. 197.) — Že skutečně zapravena byla daň kupujícímu, má prodávající prokázati. Průkaz ten bude moci býti podán z pravidla předložením nóty kupujícího řádně kolkované aneb opatřené poznámkou, že daň přímo se zaplatí. Nelze-li prodávajícímu podati zmíněný průkaz, buďž ním nuloženo dle pravidel všeobecných, jako by daň vůbec nebyla placena. (Srv. rozl. m. f. ze dne 15. listopadu 1893 č. 45.119. — Příl. p. Mor. č. 17, str. 89 z r. 1894; p. Hor. Rak. č. 1, str. 8 z r. 1894.)

¹³⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 § 6., al. 1.; a § 18. (ř. z. č. 172).

¹⁴⁾ Tamtéž § 23., al. 2.

¹⁵⁾ Tamtéž § 26.

e) Obdobně jak při směnkách, má i zde na pokutě požadováno býti pouze polovice částky, na kterou jinak daň má býti zvýšena, když strana, již jest něsti škodlivé následky s přestupkem spojené, učiní sama o přestupku oznámení úřadu finančnímu dříve, nežli tento od jinud o tom nabyl vědomosti; když dále zapraví ihned daň, o kterou erár byl zkrácen i s daní zvýšenou a pak-li sebou vzdá se veškeré další stížnosti.¹⁶⁾ (Blíží v. násled. odst. 2.)

f) Úplně prost trestu má býti vydatel listiny daní z tržby cených papírů podrobené, byl by tato nebyla vůbec kolkována aneb kolkována sice avšak nesprávně, když ve třech dnech po jejím vydání oznámí přestupek řídicímu finančnímu úřadu l. stolice (lin. okres. ředitelstva, úřadu pro vyměrování poplatků) a zároveň ihned sebou zapraví zkrácenou daň.¹⁷⁾ 18)

2. Co z zvýšený poplatek budíž předepisováno a vybíráno:

a) Padesátinásobně poplatku rukou nerozdílnou od osob, které jsou dle zákona povinny, poplatek zaplatiti nebo jsou z něho právy, když nebylo žádost učiněno povinnosti kolkové, nebyl-li totiž z listin níže uvedených kolek buď naprosto zapraven, nebo nebyl-li zapraven tolik, kolik zákonem vyměřeno, nebo nebyl-li kolek zapraven v čas neb tím způsobem, jak zákonem jest předepsáno.

Takové listiny jsou:

α) Směnky, podrobené poplatku dle škály l. (v. § 29.),

β) Kúpecké poukázky na zaplacení peněz, když jsou podrobeny poplatku dle škály l. aneb poplatku stálému 5 kr. (v. §§ 31., 130.).

γ) Kúpecké závazné listy na zaplacení peněz, když jsou podrobeny poplatku dle škály l. (v. § 31.).

¹⁶⁾ Tamtéž § 27., posl. al.

¹⁷⁾ Tamtéž § 25.

¹⁸⁾ Výhodně ustanovení toto nelze popříti též ústavám úvěrním (bankovním domům, firmám), kterým povoleno bylo přímé odvádění daně této a které nelze stíhati pokutou proto, že odvedou daň opezděně ale přede do 3 dnů po lhůtě pro odvádění stanovené. Avšak ministerium finanč. prohlásilo, že v podobných případech odvolá výhodou přímého placení jednotlivcům propůjčenou. (Srv. rozh. m. l. ze dne 10. května 1893 č. 17.858. — Příl. p. Hor. Rak. č. 7, str. 51; p. Štyr. č. 4, str. 55; p. Korut. č. 6, str. 33; p. Přímu. č. 11, str. 63; p. Tyr. č. 4, str. 31; p. Čechy č. 36, str. 35; p. Mor. č. 16, str. 67; p. Slez. č. 3, str. 16; p. Buk. č. 6, str. 26; p. Dalm. č. 12, str. 29.)

δ) Kupecké listy dlužní, vydané v přičině peněžítých záloh, daných na cenné papíry neb zboží, když jsou podrobeny poplatku dle škály I. (v. § 33.), pak kupecké listy zástavní, vydané v přičině obchodu stravního (Kostgeschäft), kteréž jsou podrobeny poplatku stálému 10 kr. (§ 126. lit. c).

ε) Skladní listy (držební listy a warranty) veřejnými skladišti vydané (v. § 30.).¹⁹⁾

ζ) Šeky (cheques), z nichž se platí poplatek po 2 kr. z kusu (v. § 131.).

η) Mimo to následující listiny podrobené stálému poplatku 1 kr. a po případě 5 kr., totiž:

αα) Přijímací listy dovozníků, ústavů a zařízení dopravních (karty nákladní) (v. § 128.).

ββ) Nákladní listy (v. § 127.).

γγ) Bilance neb konta bilancovaná (v. § 123.) a

δδ) účty (v. § 124.).

Jde-li o listiny sub α)–ε) uvedené, které nejsou podrobeny poplatku dle škály I., nýbrž dle škály II., budíž vyměřeno pouze:

b) Desetinásobně poplatku, když a pokud nebylo za dost učiněno ustanovením poplatkovým.

Jest-li při listinách uvedených prvotní uizší poplatek (dle škály I.) dodatečně má býti dovršen na výměru dle škály II., budíž vypočítáno násobně zvlášť, pokud se týče poplatku prvotního a zvlášť, pokud se týče doplňku. Pokud jde o poplatek dle škály I., obnášejž pokuta 50tinásobně a pokud jde o poplatek dle škály II. vyměřený, 10tinásobně.²⁰⁾

Pak-li v případech těchto strana, již jest nésti škodlivé následky s přestoupením zákona spojené, učiní sama o přestoupení zákona oznámení úřadu finančnímu²¹⁾ dříve, než-li tento od jinud o tom nabyl vědomosti, pak-li dále zapraví ihned poplatek, o který důchody byly zkráceny i s poplatkem zvý-

¹⁹⁾ Zák. ze dne 28. dubna 1889 § 40., al. 2. a 3. (č. z. č. 64).

²⁰⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 20. (č. z. č. 26).

²¹⁾ Zmíněným úřadem finančním jest okresní ředitelstvo finanční (oddělení pro poplatky) a úřady pro vyměřování poplatků. Úřady bernt mohou sice oznámení či udání vlastní též přijati, mohou dále též zaplacený zvýšený poplatek zúčtovat, jsou však povinny, oznámení takové ihned předložiti jediné příslušným úřadům právě uvedeným. (Rozh. m. l. ze dne 22. února 1877 č. 3708. — Pril. p. Čechy č. 2, str. 7.)

seným a pak-li konečně vzdá se wszelké další stížnosti — buďž vedle rádného poplatku za zvýšený poplatek požadována pouze polovice částky, na kterou by jinak poplatek měl býti zvýšen.²²⁾

Řečené oznámení o přestoupení zákona může býti učiněno ústně (protokolem) aneb písemně (podáním). Úřadem, u něhož oznámení ústní bylo učiněno, buďž o tom sepsán protokol, v němž má býti uvedeno jméno a bydliště přestoupení oznamujícího, způsob přestoupení, pak potvrzení, že zkrácený i zvýšený poplatek byl zapraven a prohlášení strany, že se vzdává veškeré další stížnosti. Oznámení písemné obsahují též data. Oznámení ústní, o němž nebyl protokol sepsán, nevystačuje.

V obdrženém potvrzení, vydaném za zaplacenou polovici zvýšeného poplatku buďž se povzdy dovoláváno dolyčeného ustanovení zákona (l. j. § 20, zák. ze dne 8. března 1876).²³⁾

Při vypočítávání poplatku zvýšeného (jak patřilo — tak desetinasobného) nelze včítati kolky nesprávně upotřebené²⁴⁾ a při vypočítávání zmíněné polovice zvýšeného poplatku buďž dle uvedeného ustanovení rozeznáváno mezi poplatkem rádným a poplatkem zvýšeným čili polovici částky, na kterou poplatek jinak má býti zvýšen, a sluší oboje vedle sebe platiti.²⁵⁾

Zákon učiní sice záložného rozdílu, zda-li přestoupení zákona stalo se úmyslem neb pouhým nedopatřením, omylem a pod. By však značně škodlivé následky s přestoupením zákona spojené, tehdy, když toto odůvodněno jest pouze

²²⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 21., al. 1. (č. z. č. 26).

²³⁾ Nař. m. f. ze dne 31. března 1876 ad § 21. (č. z. č. 54). — Srv. též výh. zem. řed. list. p. Příh. ze dne 21. června 1876 č. 8621. (Příl. p. Příh. č. 11, str. 56.)

²⁴⁾ Rozh. m. f. ze dne 18. května 1879 č. 9220. (Příl. p. Hor. Rak. č. 5, str. 20; p. Kor. č. 11, str. 56; p. Kraj. č. 6, str. 28; p. Příh. č. 14, str. 62); — dle ze dne 28. července 1883 č. 23.016. (Příl. p. Kor. č. 13, str. 102.)

²⁵⁾ Když by na př. při směnce podrobené poplatku dle škály I. obnášel poplatek 1 zl., obnášel by zde dle pravidla poplatek zvýšený 50 zl. Byly-li by splněny podmínky pro placení pouhé polovice, bylo by hraditi:

rádný poplatek	1 zl. — kr.
a ze zvýšeného poplatku 49 zl. polovici, tedy	24 zl. 50 kr.
dohromady	25 zl. 50 kr.

(Nař. m. f. ze dne 31. března 1876 ad § 21. č. z. č. 54.)

a výhradně přičinami zlé úmysl vylučujícími, pokud možná byly zmírněny, byla ministerstvem financí vyslovena zásada, že strany, které nedostatečně neb nesprávně kolkované směnky neb jiné listiny, těmto na roveň postavené, ku překolkování předložily a při kterých — jak z předložené listiny samé neb z jiných okolností nade všemu pochybnost se jeví — žádný nebyl úmysl zkrátiti erár, nýbrž pouhé nedopatření, že strany takové mají býti úřady ku překolkování povolányi upozorněny na výhodu § 21. zákona ze dne 8. března 1876, dle kterého za jistých podmínek lze platiti za přestoupení zákona pouze polovici zvýšeného poplatku vedle poplatku řádného a teprve tenkrát, když by po takovém ponaučení nechtěla strana učiniti sama o poklesku oznámení — složí sebou současně zkrácený poplatek a polovici zvýšeného a vzdadouc se každé další stížnosti — budiž přestoupení udáno. — V úředním nálezu budiž pak vždy potvrzeno, že ku zmíněnému § 21. bez výsledku bylo poukazováno.²⁶⁾

Příznivé nařízení toto nabývá největší váhy a důležitosti vůči dalšímu ustanovení zákona, že jinak zvýšený poplatek nemá býti ani snížen ani promítnut.²⁷⁾

Nelze-li z předložené listiny neb z jiných okolností s určitostí souditi, že jest co jednati s pouhým nedopatřením, buďtež podobné listiny při jich předložení ku překolkování ihned obstaveny a zvýšený poplatek (50- neb 10násobně) předepsán.²⁸⁾

Akceptant, indosant a vůbec každý, kdož poplatek ze směnky neb listin co do poplatku směnkám na roveň postavených (§§ 29—31.) platiti jest povinen (§ 152., odst. 2.), nemůže činiti námitku proti zákonným následkům opomenutého neb nedostatečného zapravení poplatku proto, že směnka byla vadná

²⁶⁾ Rozh. m. f. ze dne 7. června 1879 č. 16.784. (Přil. p. Čechy č. 10, str. 34; p. Mor. č. 6, str. 22; p. Kor. č. 13, str. 65; p. Přim. č. 7, str. 28; p. Tyr. č. 3, str. 9; p. Buk. č. 6, str. 22; p. Dalm. č. 13, str. 39.) — Rozh. m. f. ze dne 3. října 1893 č. 7771. (Přil. p. Dol. Rak. č. 26, str. 53; p. Hor. Rak. č. 10, str. 82; p. Štyr. č. 15, str. 111; p. Kor. č. 16, str. 85; p. Kraj. č. 20, str. 107; p. Přim. č. 19, str. 147; p. Tyr. č. 6, str. 55; p. Čechy č. 71, str. 62; p. Mor. č. 26, str. 132; p. Slez. č. 7, str. 32; p. Hal. č. 29, str. 195; p. Buk. č. 13, str. 55; p. Dalm. č. 21, str. 69.)

²⁷⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 21., al. 2. (f. z. č. 26).

²⁸⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 15. května 1876 č. 12.327. (Přil. p. Čechy č. 11, str. 54; p. Mor. č. 9, str. 39; p. Hor. Rak. č. 11, str. 48; p. Přim. č. 9, str. 46; p. Hal. č. 5, str. 14; p. Buk. č. 10, str. 97.)

v té době, když ji podepsal anebo když nastala okolnost, na které se zakládá jeho povinnost ku placení poplatku.²⁹⁾

Nejasnosti v obsahu listiny budlež v příčině poplatku vykládány povždy ve prospěch poplatnosti, a pokud se týče poplatku vyššího. — Nelze-li totiž ze směnky neb z některé listiny kupecké, co do poplatku směnkám na roven postavené, zřejmě seznati okolnost neb dobu, na které závisí poplatnost neb doplnění či zvýšení poplatku, má býti pro vyměření poplatku považována ona okolnost za danou neb ona doba za nastalou, která odůvodňuje poplatnost neb vyšší míru poplatku, pokud strana neprokázala opak (§ 8.).

Dle těchto zásad má také potud, pokud opak nebyl prokázán,³⁰⁾ pokládáno býti za to, že nedatovaný rubopis na směnce vydané před více než šesti měsíci v zemích zdejších, nebo před více než dvanácti měsíci v zemích cizích, připojen byl teprv po projití těchto šesti pokud se týče dvanácti měsíců, ode dne vydání směnky počínajíc.³¹⁾

Ve smyslu ustanovení těchto bylo dále vysloveno, že značkami kolkovými opatřené a ku překolkování předložené blankety směnečné, na kterých se nalézal již podpis strany, mají býti obstarány a zvýšený poplatek předepsán, poněvadž potud, pokud opak není prokázán, lze za to míti, že jde o zdejší poplatnou směnku, ze které má býti poplatek zapraven dříve, než-li dá se jaký podpis na blanket směnečné. Nebyla-li by v takovém případě na blanketu vyznačena suma směnečná, lze dle zásad uvedených za to míti, že jde o směnečnou sumu, souhlasící dle škály I. s kolkovými značkami na směnečném blanketu upotřebenými a dle toho budlež 50linásobné co zvýšený poplatek předepsáno, ac nejsou-li splněny podmínky, za kterých lze vedle poplatku řádného vyměřiti pouze polovici zmíněného poplatku zvýšeného.

²⁹⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 23. (č. z. č. 26).

³⁰⁾ Zákon ponechává straně důkaz a neukládá správě finanční ani povinnosti, by prodlíždak nabídnutý z povinnosti úradní provedla, ani jí nenaučuje, by přidržela se určitých pravidel nebo druhů průvodních, pročez volnému uvážení správních úradů je pozůstaveno, by důkaz stranou ani neprovedený, nýbrž jen nabídnutý jako nedovolený nebo nedostatečný zamítla. Úřady finanční zastupují ve směru tomto náhled, že důkaz svědecký v řízení administrativním vůbec přípustiti nelze. (Srv. nář. spr. s. ze dne 26. září 1882 č. 1760; — dle ze dne 13. března 1883; Budw. VI. 1502; VII. 1692.)

³¹⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 24. (č. z. č. 26).

By odvarováno bylo zlé užívání dodatečným vložením vyšší sumy směněné, buďtež v klausuli nálezu zevrubně uvedeny známky kolkové, jež jsou právě předmětem nálezu.³²⁾

Z nedatování obdržecího potvrzení (acquit) na směnce na dobu nejdéle 6 měsíců vydané nemá býti sledováno, že by po uplynutí 6měsíční doby teprve bylo placeno.³³⁾

3. Co pokuta budiž předepsáno:

a) Desetinásobné poplatku, o který nešťebním předpisův a ustanovení o poplatcích a kolech erár byl zkrácen, jde-li o stálý poplatek z následujících předmětů poplatku:

1. Z postupů daných zaúplátek na konosamenty plavečů námořských, na nakladači listy povozníků, na listy skladní, vyjma skladní listy veřejnými skladišti vydané (v. předeh. odst. sub 2. a) e), pak na listiny o půjčce na loď a na pojistky námořské (v. § 132.).

2. Z knih obchodních a živnostních, podrobených poplatku 5 kr. z archu (v. § 107.); a

3. z repertorií notářských (v. § 107.).³⁴⁾

b) Trojnásobné poplatku zkráceného.

1. Při listinách a spisech ostatních, které při jich vyhotovení podrobeny jsou poplatku, když byly sepsány

a) na papíře nekolkovaném neb menším kolkem opatřeném, nežli předepsáno, nebo

β) na papíře řádně sice kolkovaném, avšak lakovým způsobem nezákonným, že se dle zákona musí tento spis pokládati za nekolkováný, a neučiní-li se — pokud zákon dodatně kolkování neb doplnění kolku dovoluje — ani později způsobem předepsaným ve lhůle k tomu vynucené povinnosti takové dosti.

2. Při knihách poplatku podrobených jiného druhu, nežli který v predešlém odstavci sub 3. a) 2. byl naznačen, nejsou-li vůbec aneb nedostatečně kolkovány.

³²⁾ Rozh. m. f. ze dne 18. března 1877 č. 33,084. (Prtl. p. Čechy č. 4, str. 14; p. Mor. č. 5, str. 18; p. Slez. č. 7; p. Hor. Rak. č. 4, str. 19; p. Štyr. č. 3, str. 9; p. Kor. č. 4, str. 7; p. Kraj. č. 2, str. 10; p. Přím. č. 7, str. 27; p. Tyr. č. 1, str. 1; p. Hal. č. 15, str. 74; p. Buk. č. 5, str. 21; p. Dalm. č. 12, str. 35.)

³³⁾ Rozh. m. f. ze dne 25. ledna 1892 č. 44,246. (Prtl. p. Hor. Rak. č. 6, str. 29; p. Mor. č. 13, str. 50.)

³⁴⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 13. (č. z. č. 89).

3. Při listinách neb spisech pod výminkou od poplatku osvobozených, když užije se jich takovým způsobem, že z toho nastává povinnost, poplatek zapraviti, a poplatek předepsaný nebyl zapraven.

4. Při poplatných spisech, podaných v záležitostech soudních k úřadu některému, když spisy ty byly podány bez kolku nebo s menším kolkem, nežli jest předepsáno, aneb když při takovém podání spise jest příloha neb přepis rubriky, jenž není náležitě kolkován.

5. Při poplatných úředních vyhotoveních sepsaných na papíře nedostatečně kolkovaném aneb vůbec nekolkovaném.

6. Při opomenutí, dodatí kolek pro úradní vyhotovení v soudním řízení sporném aneb v řízení konkursním. (v. § 151., odst. 6.).

7. Při listinách a spisech v cizozemsku vydaných, když bylo opomenuto v patričním čase je kolkovati neb poplatek z nich zapraviti (§ 10.).

8. Při poplatných listinách, ze kterých má býti poplatek škálový přímo placen, buďsi že pro velikost částky nemusil býti uhrazen ihned kolkem a jím také nebyl uhrazen, buďsi proto, že hodnota nebyla udána v penězích — když bylo opomenuto v předepsaném čase předložiti je úřadu ku výměření a předepsání poplatku.³⁵⁾

9. Při opomenutí zapraviti poplatek procentový, když tento měl býti uhrazen kolkem (v. § 134., odst. 3.).³⁶⁾

10. Při spisech telegrafem podaných, když nebylo šetřeno ustanovení v příčině zapravení poplatků z takových podání předepsaných (v. § 139.).³⁷⁾

³⁵⁾ Popl. zák. § 79., odst. 1.—3. — Pozn. 4. k pol. saz. $\frac{3}{4}$ popl. zák.

³⁶⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 6., posl. al. (č. z. č. 89).

Výjimku nalezáme při jednání z povinnosti úřadu ve smyslu zákona ze dne 23. května 1883 (č. z. č. 82), kde výměr žaludární soudem má býti sdělen kompetentnímu úřadu finančnímu, kterému jest předepsáno ku zapravení hotovými pouze poplatek jednoduchý. (Nota m. č. k m. spr. ze dne 4. března 1884 č. 1630. — Příl. p. Čechy č. 16, str. 86; p. Hor. Rak. č. 6, str. 17; p. Kor. č. 6, str. 34; p. Příh. č. 8, str. 30.)

³⁷⁾ Nař. m. č. ze dne 9. ledna 1869 § 3. (č. z. č. 8).

II. Při poplatech z cizozemských papírů cenných (v. § 47.), když poplatek z nich vůbec nebyl zapraven nebo nikoliv zákonným obnosem, nebo ne v čas anebo ne způsobem řádným.³⁹⁾

Pokuta 10li neb 3násobného vztahuje se k poplatku, o kterýž erár byl zkrácen, pročež budiž při listinách a spisech pouze nedostatečně kolkovaných pro vyměření pokuty za základ vzata pouze difference mezi poplatkem podle zákona povinným a poplatkem v nedostatečné míře zapraveným.

c) Dvojnásobné poplatku dle zákona vycházejícího mají zapraviti rukou nerozdílnou ti, kdož jsou povinni poplatek zapraviti neb z něho právi býti, když nebylo v předepsaném čase učiněno úřadu oznámení o jednání právním, za něž se má zapraviti procentový poplatek přímo.

I zde má býti základem pro vyměření pokuty částka, která nebyla snad zapravena kolkem, pročež sluší povždy odpočísti z předu již sumu kolkem zapravenou.³⁹⁾

Výjimkou nemá býti dvojnásobné poplatku a vůbec žádná pokuta předepsána z neoznámeného právního jednání, týkajícího se převodu nemovitostí, jest-li

1. o změně držby nebyla sepsána listina a jest-li

2. stranou bylo učiněno povinné oznámení úředníku měřickému, když tento po převodu zmíněném za příčinou zachování evidence katastru o dani pozemkové ponejprv jest přítomen v obci — byť by i úřad, ku vyměření poplatku povoláný, mezi tím odjinud byl se dověděl o uzavřeném jednání právním. — Pak-li by pokuta ve formě dvojnásobného poplatku mezi tím snad byla již předepsána, budiž na základě uvedených a na jisto postavených dat opět odepsána z povinnosti úřední.

Podmínky uvedené buďtež prokázány, a že tak se stalo, budiž poznamenáno na aktu vyměřovacím.⁴⁰⁾

³⁹⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 § 11. (ř. z. č. 171).

³⁹⁾ Popl. zák. § 80. — Srov. též rozh. m. l. ze dne 3. února 1875 čís. 1056 (Pril. p. Čechy č. 5, str. 16; p. Mor. č. 4, str. 14; p. Hor. Rak. č. 5, str. 18; p. Kor. č. 9, str. 20), které vyslovuje — což ovšem již ze všeobecného ustanovení zákona sebou plyne —, že při nevěsném odvádění 2% poplatku ze vkladův úsporných má býti též předepsána pokutou dvojnásobné.

⁴⁰⁾ Zák. ze dne 23. května 1883 § 56. (ř. z. č. 83); nař. m. l. ze dne 11. června 1883 ad § 56. (ř. z. č. 91).

Opomenuté oznámení v přičině vymeření ekvivalentu poplatkového má též v zápatí předepsání a zapravení dvojnásobného poplatku po celé desetiletí, za které ekvivalent poplatkový byl předepsán, ač jest-li pro poplatníka nepomine dříve užívání, jehož přiznání bylo opomenuto.⁴¹⁾

Předepsání dvojnásobného poplatku má v naznačených případech místo, když opomenutí povinného oznámení zakládá se v pouhém nedopatření, mylném vykládání neb v neznalosti zákona, nikoliv však tehdy, když prokázaným účelem opomenutí bylo zkrácení eráru. V těchto případech má míti místo řízení trestní dle důchodkového zákona trestního. (§ 173.)⁴²⁾

d) Poplatná podání, stranou samou porizené přepisy, podané úřadu bez kolku v *záležitostech mimo-soudních*, nemají se od stran přijímatí a kdyby nebyly podány osobně, nemá se sice vybíratí poplatek ani pokuta vyměřovati, za to však nemá se k takovému podanému spisu žádné řízení úřední předsevzítí, nýbrž spis ten budiž ke spisům uložen.

Když by však strana se zdráhala, spisy nekolkované zpět vzíti anebo uzná-li se potřebným, aby se úřední řízení předsevzalo za přičinou zájmů veřejných neb mohlo-li by z opomenutého vyřízení nastati straně nebezpečí, budiž vybrán dodatečně jednoduchý poplatek, koná-li se řízení úřední z přičin veřejných i z přičin žadatele a nejsou-li při spise tom snad dány podmínky pro jeho osvobození od poplatku; pak-li se řízení úřední nevzalo před se z přičin veřejných, budiž vybráno dvojnásobné poplatku, jaký dle předpisu vychází.⁴³⁾

Ustanovení toto se vztahuje ke spisům bez kolku podaným a nikoliv ke spisům nedostatečně kolkováným.

V případech posledních má platnost, co v předcházejícím odstavci lit. c) bylo uvedeno, má totiž předepsáno býti trojnásobné toho, ač na poplatku méně bylo zapraveno.^{44) 45)}

⁴¹⁾ Nař. m. l. ze dne 30. března 1852 odst. 7. (č. z. č. 85).

⁴²⁾ Srov. nař. m. l. ze dne 14. června 1860 č. 11.170. (Věst. m. l. č. 34, str. 252.)

⁴³⁾ Popl. zák. § 81.

⁴⁴⁾ Srov. nař. m. l. ze dne 10. května 1851 č. 14.545. (Sb. norm. p. Čechy č. 151, str. 216. — Felsenbrunn I., č. 164.)

Co zvláště se týče nesprávně kolkovaných neb vůbec nekolkovaných kvitancí, veřejným pokladuám k výplatě předložených, budíž rozeznáváno, zda-li vada kolková zakládá se:

a) ve skutečném neb úmyslném zkrácení důchodků (jako: zapravení poplatku nedostatečného neb úplně jeho opomenutí, užití nepravých neb opětůně upotřebených známek kolkových a pod.), či

β) pouze v nešetření předpisů o způsobu při upevnění a přepsání známek kolkových.

V případech prvých jest dán základ pro přešůpek důchodkový, pro zkrácení důchoďů, kdežto v případech druhých lze mluvíti o pouhém nedopatření, které dle ustálené mírné praxe má vyžadovati za pokutu pouze zapravení jednoduchého poplatku. Ve smyslu těchto zásad a přihlížeje dále k tomu, že i nedostatečné kolkování kvitancí nezakládá se pravidelně na zlém úmyslu, nýbrž na pouhém nedopatření neb neznalosti zákona, bylo ministrem financí ve prospěchu stran vysloveno, že podobně kvitance závadné, t. j. kvitance, jež opatřeny jsou kolkem nižším, než náležitým, aneb kolkem náležitým a bezvadným, avšak nesprávně aneb vůbec nepřepsaným, při veřejných pokladnách nemají býti likvidovány, nýbrž po přeškrtnutí známek kolkových a po připojení poznámky: „Nelikvidováno pro . . .“ (pro nedostatečné neb nesprávné kolkování atd.), se vhodným poučením straně vráceny.⁴⁶⁾

Poněvadž však poklesek kolkový nemůže býti příčinou, za kterou by komu likvidování kvitance mohlo býti odepráno, budíž

⁴⁶⁾ Při tomto stavu věci přichází se nezděka k paradoxnímu výsledku, že lépe nakládá se se stranou, která pro podobná podání žádného neupotřebila kolku, nežli se stranou, která upotřebila na podání kolku, ač nedostatečného, a která tím tedy snahu a dobrou vůli, učinili zadosť zákonu, byla zřejmě dala na jevo. — Kdyby na př. A a B podali žádosti (každý pouze na jednom arehu), podrobené poplatku 50 kr., a sice A úplně bez kolku, a B s kolkem 15 kr. (místo 50 kr.): zde by se vyměřilo pro A dvojnásobně poplatku řádného (2 × 50 kr.), dohromady tedy 1 zl., a pro B trojnásobně toho, oš méně bylo zapraveno (3 × 35 kr.), dohromady tedy 1 zl. 5 kr., nehledě k tomu, že skutečně bylo již upotřebeno kolku 15 kr.

⁴⁶⁾ Poznámka na kvitanci připojená má míti za účel, by jí byl dán základ pro vyhovění případně pozdější žádosti strany za výměnu kolkových známek, na kvitanci nelikvidované upotřebených.

kvitance, nevyhovující ustanovením poplatkového zákona, likvidována, když by strana na tom trvala a když jiných není závad; současně budiž však sepsán nálezný úřední (v. § 176.), ve kterém budiž sebou krátce uvedena žádost strany.

Pak-li by kvitance nesprávně kolikovaná bez sepsání nálezu úředního byla likvidována a toto teprve později při censuře bylo nalezeno, spadá povinnost náhrady na likvidujícího úředníka, jenž věc zavinil (v. § 175.).⁴⁷⁾

Ad 1. a 2. Rozdíl mezi daní zvýšenou, poplatkem zvýšeným a pokutou, která ve způsobě násobného (2- až i 300násobného) povinnosti řádné předpisuje se pro nešetření ustanovení poplatkových, jest dvojit:

1. Co do intenzivnosti předpisu:

Daň zvýšenou a poplatek zvýšený nelze prominouti,⁴⁸⁾ při pokutě lze vzhledem k okolnostem polehčujícím zcela neb částečně prominouti částku řádný poplatek převyšující; a

2. Co do účinků předpisu:

Daň zvýšená a poplatek zvýšený nepozbývá proto, že v míře násobné se předepíše, povahy poplatku a co takový požívá veškerých výhod, jakých se jiným daním a poplatkům řádným při jejich vymáhání dostává;⁴⁹⁾ kdežto se pokuty co takové žádnými podobnými výhodami honositi nemohou.

§ 172.

B) Řízením trestním.

Ve všech případech, ve kterých podle ustanovení právě uvedených nemá rozhodováno býti o následcích přestoupení zákona poplatkového bez řízení trestního, budiž jednáno dle důchodkového zákona trestního.

Jmenovitě má toto řízení míti místo:

1. Při padělání známek kolkových, přeměňování jejich z nižších částek na částky vyšší neb přenášení

⁴⁷⁾ Rozh. m. l. ze dne 26. listopadu 1877 č. 26.442. (Přil. p. Čechy č. 1, str. 2 z r. 1878; p. Mor. č. 18, str. 84; p. Slez. č. 21; p. Hor. Rak. č. 10, str. 50; p. Tyr. č. 11, str. 24; p. Kor. č. 2, str. 7 z r. 1878; p. Hal. č. 17, str. 80; p. Buk. č. 13, str. 55; p. Dalm. č. 29, str. 105.)

⁴⁸⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 20., posl. al. (č. z. č. 26).

⁴⁹⁾ Nař. m. l. ze dne 31. března 1876 ad § 21. (č. z. č. 54).

známek kolkových (treba i pravých) z jednoho listu na jiný, když jinému přenechá neb na jiné místo zašle se listina padělaným, falšovaným neb přeneseným kolkem opatřená,²⁾ proti každému:

a) kdož kolek padělal, zfalšoval neb opětne upotřebil;

b) kdož při nabytí kolku neb při vyhotovení neb přijetí listiny neb při jejích upotřebení věděl, že kolek je padělan, zfalšován neb opětne upotřeben;

c) kdož dle svého postavení, dle nynějšího neb dřívějšího svého zaměstnání aneb vůbec dle svých osobních poměrů, jest s to, znáti pravý kolek, když

1. upotřebí padělaného, zfalšovaného neb upotřebeného již kolku ku vyhotovení poplatné listiny neb poplatného spisu, neb když

2. poplatnou listinu neb spis s takovým kolkem vyhotovené co doklad neb průkaz přijme, aneb když

3. takové a tak vyhotovené listiny neb spisu upotřebí úradně — ač kolek jevil takové známky své nepravosti, že by je při náležitě pozornosti snadno musil poznati.³⁾

Po případě budíž s pachatelem zavedeno též řízení trestní dle obecného zákona trestního.^{4) 5)}

2. Při upotřebení kolkovaného papíru či listu pro zhotovení listiny neb spisu tím způsobem, že kolek zůstane sice neporušen, že však listina nebo spis, na témž papíru či listu již vyhotovená, učíní se neviditelnou a že lýž papír či list připraví se pro vyhotovení nové; když papír či list takto přeměněný neb připravený jinému se přenechá neb na jiné místo

¹⁾ Popl. zák. § 82.

²⁾ Popl. zák. § 83., odst. 1. — Důch. zák. trest. § 408., odst. 5. — Rozh. m. f. ze dne 19. března 1863 č. 64.864. (Pril. p. Ital. č. 14, str. 49.)

³⁾ Důch. zák. trest. §§ 411. a 412.

⁴⁾ Ob. zák. trest. § 199., lit. a). — Důch. zák. trest. § 163. — Nař. m. f. ze dne 28. března 1854 § 17. (ř. z. č. 70). — Nař. m. f. ze dne 8. července 1859 č. 31.382 (ř. z. č. 126).

⁵⁾ C. k. dvorní a státní tiskárna ve Vídni, již výhradně jest svěřena výroba známek kolkových, jest dle § 719. důch. zák. trest. též povolána, zkoušeti pravost kolků, pro podezření jich nepravostí obstavených. Veškery úřady finanční a soudy mají tedy v takových případech bezprostředně obrátiti se ku zmíněné tiskárně, která sdělí pak svůj nález, šetříc při jednání svém ustanovení §§ 720. a 724. důch. zák. trest. (Nař. m. f. ze dne 1. prosince 1855 č. 41.809. Věst. m. f. č. 58, str. 451.)

zašlo. Lhostejno jest při tom, zda-li nabylo platnosti jednání, jež bylo předmětem listiny neb spisu zmizelého, zda-li láž listina neb spis při svém vyhotovení byl poplatku podroben, zda-li se spisu toho upotřebilo, zda-li vyhotovení bylo úplné, neb zda-li jím bylo pouze počato a zda-li byly dány podmínky pro výměnu kolku co kolku zkaženého (v. § 210.) nebo ne.

Tytéz následky mají stíhnutí pokus vyměnění falešných neb opětně již upotřených známek kolkových.⁷⁾

Podobně má dle důchodkového zákona trestního naloženo býti tím, kdož za účelem osvobození od poplatku klamem neb jinými způsoby vyloučí vysvědčení chudoby neb nemajetnosti.⁸⁾

3. Při prodeji kolků nepravých.⁹⁾

Za spoluvinníka neb účastníka má býti považován — kdož kolky jiným padělané, zfalšované neb již upotřebené ku prodeji převezme neb jinému přepustí — a když vůbec podmínky pro přičtení spoluviny neb pro účastenství dle § 24. odst. 3. a § 26. důch. zák. trest. jsou dány.^{10) 11)}

4. Při přestupech spáchaných nedbalostí při nalezání přestupků poplatkových.¹²⁾

Dle důchodkového zákona trestního (§ 418.) sluší totiž pokulovati osoby, kterým zákon ukládá povinnost (v. § 175.), bdíti nad správným upotřebením kolků, nalézti a úředním oznamovati přestoupení povinnosti poplatkové, když povinnosti té z nedbalosti neplní a nenaleznou zkrácení důchodu, jaké by nalézti měli, a to dle velikosti a počtu zkrácení důchodů, při kterých nedbalost byla zjištěna.

⁶⁾ Popl. zák. § 83., odst. 1. — Důch. zák. trest. § 408., odst. 6.

⁷⁾ Slov. rozh. m. l. ze dne 7. ledna 1852 č. 635. (Sb. norm. p. Čechy č. 10, str. 17.)

⁸⁾ Dv. dek. ze dne 26. července 1840 § 3. (Sb. zák. soud. č. 457.)

⁹⁾ Popl. zák. § 83., odst. 2.

¹⁰⁾ Důch. zák. trest. § 410., odst. 5.

¹¹⁾ Prodávání pravých kolků se strany oprávněných prodavačů za vyšší částky, než na jaké zní, budiž — nehledě ku všeobecnému zákonu trestnímu — považováno za neoprávněný obchod s kolky, který budiž stíhán dle důchodkového zákona trestního a budiž trestán 5 až 50 zt. (Popl. zák. § 89. — Nat. m. l. ze dne 28. března 1854 § 15., al. 2., ř. z. čís. 70. — Důch. zák. trest. § 420.)

¹²⁾ Popl. zák. § 83., odst. 3.

Za spoluvinníky neb účastníky mají dále považovány býti osoby, jimž jest bdíti nad správným upotřebením kolků atd., když neučiní patřičného oznámení o zkrácení důchodu kolkového, o němž vědomosti nabyly.

Ustanovení tato mají místo v případech, ve kterých poplatkovým zákonem za povinnost uloženo jest úřadům a soudům, sdělení učiniti úřadu, jemuž jest vyměřovali poplatky o aktech poplatných, když takové oznámení vůbec nebylo učiněno aneb nebylo učiněno ve lhůtě předepsané.

Podobně se má věc při notářích co osobách veřejných, když neučiní v čas aneb vůbec neučiní oznámení o právním jednání poplatku podrobeném, o kterémž byla sdělána listina notářská, ač nemá-li místa ustanovení § 410, odst. 4, důch. zák. trest., dle kterého má býti považován za spoluvinníka, po případě účastníka úředník, po případě notář, když neučiní povinného oznámení dotyčenému úřadu finančnímu v případech, ve kterých zákon připouští úřední vyhotovení bez kolků pod výjimkou, že dotatečně zapraví poplatek ten, jemuž vyhotovení svědčí.¹³⁾

5. Při jednání proti předpisům o kolků hledie k zevnější stránce vyhotovení poplatných listin neb spisů, když jednání to nemá za následek, že by listina neb spis mely býti za nekolkované považovány.¹⁴⁾

6. Při vidimování předpisů, když bylo opomenuto poznamenati nebo-li uvéstí, jakým kolkem opatřena jest původní listina neb spis aneb, že vůbec nebylo kolků upotřebeno, a nebylo šetřeno předpisů, jakých v příčině poplatků vůbec šetřiti sluší při vidimování listin.¹⁴⁾

7. Při nešetření povinností, jakých šetřiti předepsáno jest úředníkům, ku překolkování kolků povoláním (v. §§ 140., 142.).¹⁵⁾

8. Při neoprávněném obchodu s kolků neb blankety kolkovými.

¹³⁾ Rozh. m. f. ze dne 19. srpna 1851 č. 16.194. (Felsenbrunn I. č. 200. — Ges. v. 9. Feber 1850. — Úř. vyd. z r. 1886, str. 69.) — dto ze dne 10. července 1856 č. 20.811. (Věst. m. f. č. 31, str. 225). — Rozh. m. f. ze dne 14. února 1861 č. 73.860. (Pril. p. Rak. č. 5, str. 9.)

¹⁴⁾ Popl. zák. § 83., odst. 4. — Důch. zák. trest. § 419.

¹⁵⁾ Nat. m. f. ze dne 28. března 1854 § 18. (f. z. č. 70).

9. Při opětování činů, pro které kdo během dvou právě minulých roků třikráte dle ustanovení sub Δ) uvedených byl přidržován, bez trestního řízení zapraviti poplatek zvýšený neb pokutu poplakovou.¹⁶⁾

10. Při nepravých udáních v listině, při níž se vyměřuje poplatek dle peněžité hodnoty věci, neb jejíž obsah má býti měrou pro vyměření poplatku, když následkem takového udání vychází dávka menší, nežli dle výměry zákonné má vyjítí, nechť nesprávné udání stalo se přímo neb odvoláním se na listiny neb spisy jiné. Za případy sem spadající byly zvlášť uvedeny: Udání kupní ceny neb jiné odplaty pouze z části, neúplné udání o jednání, které uzavřeno bylo částečně za úplatu a částečně bez úplaty, předstírání jednání za úplatu na místě jednání bez úplaty a naopak.^{17) 18)}

Podobně má míti místo řízení trestní, když v udání, dle kteréhož se vyměřuje poplatek, tím způsobem zatájila se zcela neb z části věc, dle jejíž hodnoty poplatek má býti vyměřen, že by za vyloužené musilo býti pokládáno takto docílené osvobození od poplatku neb menší vyměření poplatku, než-li jest předepsáno.^{19) 20)}

¹⁶⁾ Popl. zák. § 84., odst. 1.

¹⁷⁾ Popl. zák. § 84., odst. 2.

¹⁸⁾ P říslušenství nemovitosti má býti považováno za věc nemovitou, pokud s ní se postupuje. Převodě-li se však příslušenství, tak zvaný fundus instructus nemovitosti na osobu jinou, a nikoli na kupce věci nemovité, jeví se toto od věci nemovité oddělené příslušenství věcí movitou, a co taková jest pak při svém převodu na druhého předmětem poplatku škálového.

Pak-li by však nemovitost a fundus instructus byly převedeny na jednu a tutéž osobu pouze rozličenými smlouvami, a pak-li by obě smlouvy nebyly současně ohlášeny pro vyměření poplatku, jeví se přestupkem, který ve smyslu zásad uvedených má býti stíhán dle důchodkového zákona trestního. (Nář. m. f. ze dne 9. února 1854 č. 1399, al. 2. -- Věst. m. f. č. 17, str. 123.)

¹⁹⁾ Popl. zák. § 84., odst. 3.

²⁰⁾ Sem by náležel následující v praxi ne tak zřídka objevující se případ: A prodá věc nemovitou osobě B, a tato, aniž by smlouva mezi A a B uzavřená byla k vyměření poplatku ohlášena, přejde dále na osobu C a smlouva sepsaná tak, jakoby věc byla přešla z A přímo na C, čímž se zatají převod z A na B. -- Pokud nebylo smlouvy poslední, mohlo se pokutovati neohlášením smlouvy mezi A a B pouze dle paragrafu 80. popl. zák. (v. § 171., odst. 3., lit. c) pře-

Výměra trestu při těchto přestupcích obnáší:

a) Při poplatcích stálých neb škálových:

Dvoj- až pětinasobně, po případě až patnácti ano i dvacetinásobně poplatku, o kterýž erár byl neb mohl býti zkrácen.²¹⁾

Při listinách, při kterých pro nešetření předpisů poplatkových bez trestního řízení předepisuje se zvýšený poplatek padesáti neb desetinásobný, aneb zvýšená daň 50--300násob., nemá též nikdy menší částkou vyměřen býti trest, když tytéž listiny jsou předmětem přestupku, při kterém má místo řízení dle důchodkového zákona trestního.^{22) 23)}

b) Při poplatcích přímých (primo či hotovými splatnými) troj- až šestinásobně toho, oě erár byl neb mohl býti zkrácen. Zkrácení takové sluší totiž pokládati za těžký přestupek důchodkový.²¹⁾

depsáním dvojnásobného poplatku. Tím však, že se sepsala smlouva mezi A a G, jeví se býti dán přestupek sňmaný trestem dle důchodkového zákona trestního.

²¹⁾ Důch. zák. trest. §§ 415, 416.

²²⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 20., posl. al. (č. z. č. 26).

²³⁾ Má-li míti místo řízení dle důch. zák. trest., nemá trest býti menší, než 50 neb 10násobně zkráceného poplatku, dle toho, zda-li jde o poplatek dle škály I. neb dle škály II. Vystavená výměra 50tinásobného nemůže býti vůbec již zvýšena, poněvadž důchod. zák. trest. nezná vyšší sazby. Při poplatcích dle škály II. lze uvedené 10násobně překročiti, poněvadž dle § 416. důch. zák. trest. lze co pokutu předepsati dle okolností též 15tinásobně a při zvláště přítežujících okolnostech i 20tinásobně poplatku zkráceného.

Počaté již řízení dle důch. zák. trest. budíž dle téhož zákona dále vedeno, provedeno a ukončeno.

Mezi předepsáním poplatku zvýšeného a příkruutím trestu v důchodkovém řízení trestním nalézáme ještě dále rozdíl ten, že zvýšený poplatek obsahuje v sobě již sebou poplatek zkrácený, kdežto vedle trestu, byl by tento vystaven byl i 50tinásobným poplatku, musí býti poplatek zkrácený ještě zvláště předepsán; a konečně sluší uvéstí rozdíl mezi trestem a zvýšeným poplatkem, že dle § 116. důch. zák. trest. může býti trest proměněn ve vězení, což pro zvýšený poplatek neplatí. (Srov. rozh. m. l. ze dne 9. září 1877 č. 20.317. Příl. p. Hor. Rak. č. 10, str. 46; p. Mor. č. 6, str. 23 z r. 1878; p. Slez. č. 8 z r. 1878; p. Kor. č. 5, str. 27 z r. 1879; p. Kraj. č. 4, str. 14 z r. 1878; p. Příl. č. 12, str. 53 z r. 1878; p. Tyr. č. 8, str. 17; p. Buk. č. 10, str. 44 z r. 1878; p. Dalu. č. 3, str. 17 z r. 1878.)

²⁴⁾ Popl. zák. § 85. -- Tytéž pokuty mají míti místa, když nesprávnými údaji v dlužních úpisech, výmazných a postupních listinách a v průkazech, nebo právními jednáními na oko vyloučeny byly výhody pro konversi peněžních dlužbů povolené. (Zák. ze dne 9. března 1889 § 7., č. z. č. 30.)

c) Při přestupcích, spáchaných nedbalostí při nálezech přestupků poplatkových budíž vysloven trest:

1. částkou 5 až 50 zl., když nebyla vůbec kolkována jedna neb více listin neb spisů, aneb

2. částkou 2 až 20 zl., když menším, než-li náleží, kolkem byly opatřeny listiny neb spisy, při kterých zkrácení dýchodů nebylo nalezeno a oznámeno.

Pro spoluvinníky a účastníky nebudíž trest vysloven nikdy menší částkou než-li jak sub 1. a 2. (5 zl. pro nekolkované neb 2 zl. pro nedostatečně kolkované listiny a spisy) byl naznačen.²⁵⁾

d) Při přestupcích shora sub 5., 6. a 7. uvedených budíž vysloven trest 2 až 10 zlatými,²⁶⁾ a při přestupcích sub 8. uvedených 5 až 50 zl.²⁷⁾

Ustanovení §§ 544. a 545. důch. zák. trest. v příčině upuštění od řízení mají zde platnost v plné míře až na pokuty vsazené na přestupky spáchané nešetřením předpisů o dani z tržby cenných papírů, pak o poplatcích ze smének a listin jin eo do poplatků na roveň postavených, dále ze chequesů, a z následujících listin poplatku 1 neb 5 kr. podrobených, totiž: ze vkladních listů, z účtů živnostenských a obchodnických, z kupeckých účtů bilančních a z nákladních listů, při kterých ve formě zvýšené daně neb zvýšeného poplatku stanovený trest nemá býti snižován, i kdyby od řízení bylo upuštěno.²⁸⁾

§ 173.

II. Jak a kdy lze se sprostiti škodlivých následků a trestu.

Přijímatel poplatné listiny, která není vůbec kolkována aneb pouze nedostatečně, aneb není kolkována dle předpisu aneb v pravý čas, může sebe a své nástupce sprostiti od placení částky zvýšeného poplatku, o kterou tento převyšuje poplatek řádný, a jde-li o případ, pod ustanovení důch. zák. trest. spadající, též od trestu, když učiní o přestoupení zákona finančnímu

²⁵⁾ Důch. zák. trest. § 410., odst. 3. a § 418.

²⁶⁾ Důch. zák. trest. § 419. — Nař. m. t. ze dne 28. března 1854 § 18. (č. z. č. 70).

²⁷⁾ Popl. zák. § 83., odst. 5. — Důch. zák. trest. § 420.

²⁸⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 20., posl. al. (č. z. č. 26). — Zák. ze dne 18. září 1892 § 27., posl. al. (č. z. č. 172).

úřadu oznámení ve 30 dnech ode dne přijetí této listiny nejprve příštích.

Průkaz o tom, že listina byla dodržena, necht' podá strana.¹⁾

§ 174.

III. Závaznost za tresty.

a) Závaznost úředníků veřejných.

Verejní úředníci mají býti právi za pokuty z poplatných listin a spisů, jež byly za jich úředního spolupůsobení

1. od stran sdělány, neb
2. při úřadě kolkovány.¹⁾

Při přestupcích poplatkových, spáchaných při listinách neb spisech zřízených za spolupůsobení úředníků veřejných, budiž řízení v první řadě zavedeno proti veřejnému úředníku, jenž nese vinu, a proti spoluvinné straně pouze tenkrát, když odůvodněno jest podezření, že tato byla dorozuměna v přičině prospěchu, přestupkem docíleného neb obmyšleného, aueb když strana ve svůj prospěch užije nedbalosti úředníkovy aueb když vyhnula se uložené jí povinnosti tím způsobem, že dovedla pozornost úředníka odvrátiti neb jej mámiti.²⁾ (V. též: § 177. odst. 3.)

b) Závaznost notářů, advokátů a veřejných agentů.

Týmž způsobem náleží závaznost na advokáty, notáře a pod veřejným ověřením zřízené agenty neb zástupce, co se týče listin a spisů, jež byly za jich spolupůsobení zdělány aueb vydány.³⁾

Rozumí se samo sebou, že závaznost osob (sub a) a b) uvedených má mimo to místo v případech, kde dle povahy případu sluší osoby ty míti za spoluvinníky neb účastníky přestupku, neb kde dle ustanovení důch. zák. trest. mají býti právy z trestů na jmění.⁴⁾

¹⁾ Popl. zák. § 88. — Zák. ze dne 8. března 1876 § 22. (ř. z. č. 26).

¹⁾ Popl. zák. § 90.

²⁾ Rozh. m. f. ze dne 3. května 1850 č. 5824 § 12. (Chron. výt. norm. p. Čechy č. 128, str. 204.) — Srov. též výn. zem. fin. řed. ve Lvově ze dne 30. dubna 1858 č. 15.532. (Příl. p. Hal. č. 14, str. 116.)

³⁾ Popl. zák. § 91.

⁴⁾ Popl. zák. § 90.

e) Společnosti, společenstva, ústavy, záložny a vůbec osoby, jichž jest povinnost, neb jimž jest uloženo, odváděti poplatky přímo, buďtež právy rukou nerozdílnou se svými zřízení, kterýmž plnění povinnosti poplatkové v řízení závodu přísluší, ze škodlivých následků a trestů dle popl. zák. určených na přestupky v naznačeném směru spáchané zmíněnými osobami v záležitostech společenských.³⁾

§ 175.

IV. Oznamení přestupků.

Veskerým veřejným úřadům, ústavům a osobám úředním jest uloženo, by nejenom samy v každém ohledu setrily ustanovení popl. zák., nýbrž aby též ohlašovaly finančnímu úřadu každý přestupek tohoto zákona, jakmile takový se objeví při tom kterém jednání úředním.⁴⁾

Povinnost tato byla zvlášť uložena:

1. Úředníkům a zřízencům, jimž svěřeno jest vedení podacího protokolu v příčině podání, jich duplikátů a prepisů rubrik. Těmto úředníkům a zřízencům jest dbáti nad tím, zda-li uvedené spisy jsou opatřeny náležitými kolků, zda-li při jich zhotovení v příčině povinnosti kolkové splněny byly podmínky zevnější aneb zda-li odůvodněno jest osvobození, na něž kdo nárok činí, a zvlášť zda-li splněny jsou zákonné podmínky, na jichž základě povoluje se osvobození od poplatků za příčinou chudoby.

Na tytéž úředníky a zřízence náleží též, by na prepisech listin, od kolků pod výminkou osvobozených aneb v cizozemsku vydaných, když užije se jich co příloh podání poplatných, potvrzovali k žádosti stran, zda-li a v jaké míře byl podán doklad toho, že za příčinou úřední potřeby originály listin byly poplatku podrobeny.

³⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 12 (č. z. č. 89). — Zák. ze dne 21. května 1873 § 5., al. 1. (č. z. č. 87). — dle ze dne 27. prosince 1880 (č. z. č. 151 z r. 1880 a č. 1 z r. 1881) a ze dne 14. a 15. dubna 1885 (č. z. č. 43 a 51); ze dne 23. března 1885 § 6. (č. z. č. 48).

⁴⁾ Popl. zák. § 92. — Nař. mín. fin. ze dne 3. května 1850 č. 5821 § 1. (Chron. výt. norm. p. Čechy č. 128, str. 204).

Plnění naznačené povinnosti přísluší tomu protokolu podacímu, u něhož spis prvně byl zanesen, necht' tento byl stranou bezprostředně podán aneb poštou odevzdán, aneb necht' tam se dostal nepřímou, jako spisy podané Jeho Veličenstvu, představenému úřadu a pod. aneb spisy, které krátkou cestou postupují se protokolem jiného úřadu proto, že tam nepatří.²⁾

2. Úředníkům a zřízencům vypraven v přičině úředních vyhotovení vůbec a protokolů zvláště, dále v přičině úředních prepisů a vidimování prepisů a pokud se týče prepisů listin pod výminkou osvobozených neb v cizozemsku vydaných — jest uložena povinnost připsati na ně potvrzení, zda-li a pokud byl podán důkaz toho, že originál za přičinou úředního upotřebení byl poplatku podroben, nestalo-li se již tak zřízenci protokolů podacích. Za tím účelem jsou titěž zřízenci povinni, příkazu toho od strany dříve žádati, než-li se takový prepis vrátil straně neb odevzdá spisovně k uložení.³⁾

3. Úředníkům koncepčním, jimž jest činili výtahy ze spisů a pak úředníkům kasovním a účetním, jimž v první řadě jest převzít, likvidovati a censurovati listiny jich došlé, sluší míti na zřeteli, zda-li zapraven byl poplatek z poplatných spisů a listin, k úřednímu jednání jim odevzdaných, zda-li vůbec bylo setřeno ustanovení poplatkových, a když by tak nebylo, zda-li o tom již bylo učiněno oznámení povinné.

Lhostejno jest, zdali zmíněnému úřednímu jednání předcházelo či nepředcházelo již jednání jiné.

Za takové jednání nelze však míti přijeti účtů a jich příloh k tomu konci, by předloženy byly úřadu vyššímu neb úřadu censurnímu, byť by i úplnost jejich před předložením měla býti zkoumána.⁴⁾

²⁾ §§ 2. a 3. tamtéž.

³⁾ §§ 2. a 4. tamtéž.

⁴⁾ §§ 2. a 6. tamtéž.

⁵⁾ Veškerým e. k. pokladnám a berním úřadům bylo za povinnost uloženo, by majíce na zřeteli povinnosti zákonem jim uložené — při prvních výplatách služného, které uděleno bylo osobám, poplatku ze smlouvy o službu podrobeným, a které při zmíněných pokladnách a úřadech ku placení byly poukázány, na př. platy kněží výpomocných, při zřízencích úřadů cejbovních, pokud nejsou úředníky státními a pod., žádaly za nahlédnutí do dotyčné listiny propůjčovací k tomu cíli, by nabyly přesvědčení, zda-li bylo učiněno zadosť.

4. Úředníkům, jimž jest zapisovati vklady do knih veřejných za příčinou nabytí práv věcných.

5. Soudečům jest v první řadě uloženo bděti nad tím, aby ustanovení poplatkových šelého bylo při spisech jejich spolupůsobením zdělaných a při právních jednáních, během soudního řízení uzavřených, jmenovitě při úpustných prohlášeních v řízení sporném, při prohlášeních a narovnáních soudních, pak v případech, kde soudečům jest vyměřovati poplatek (V. § 209, odst. 6.) a jejich jest povinnosti, vyskytnuvši se ve směru tomto přestupky poplatkové ohlašovati úřadům finančním.⁶⁾

Kde zákonem a předpisy o řízení soudním určeno jest, aby předloženy či připojeny byly duplikáty podání, náleží k povinnosti soudečovým, bděti nad tím, aby předpisům zákoným bylo vyhověno. Chybi-li náležitě duplikáty aneb byly-li na jich místě předloženy pouze jednoduché rubriky, má soudec vyzvati stranu ku předložení zmíněných duplikátů a zpěčovala-li by se takto učinili, má finančnímu úřadu sděliti nález o přestupku důchodkovém.⁷⁾

O povinnosti soudů činili sdeleni úřadům, pro vyměřování poplatků ustanoveným v. § 146, lit. a) a o závaznosti soudců za poplatek v. § 158, odst. 2. i.

6. Notářům jest uloženo, by na původním spise porizového aktu notářského neb na originálu samém poznamenali, jakým kolkem opatřena jest listina neb spis, o němž se zmínka činí v aktu notářském aneb k němž se bylo přihlíženo (tedy i spisy, které nabudou povahy spisu notářského neb které k uschování

povinnosti poplatkové. (Srov. rozl. m. l. ze dne 21. listopadu 1864 č. 48,140. — Příl. p. Štyr. č. 11, str. 33 z r. 1865; p. Kor. č. 8, str. 28. — dto ze dne 10. června 1865 č. 9881. — Příl. p. Mor. č. 8, str. 27; p. Přim. č. 20, str. 75; p. Buk. č. 11, str. 151; p. Dalm. č. 11, str. 101; — dto ze dne 22. listopadu 1865 č. 27,101. — Příl. p. Mor. č. 14, str. 51; p. Hor. Rak. č. 8, str. 38 z r. 1867. — dto ze dne 23. března 1877 č. 5578. — Příl. p. Hor. Rak. č. 6, str. 26.) —

Úřadníci, jimž uloženo jest, pozorovati, zda-li jsou splněny podmínky, za kterými lze překolkovati známky kolkové na směnkách a poukázkách kupeckých, budtež pokutováni 2—10 zl. když povinnost tu zanedbávají. (Rozl. m. l. ze dne 20. dubna 1888 č. 8188. — Příl. p. Čechy č. 15, str. 67.)

⁶⁾ Nař. m. l. ze dne 3. května 1850 č. 5824 §§ 2. a 7. (Ulrou. výt. p. Čechy, č. 128, str. 204.)

⁷⁾ Nař. m. l. ze dne 20. dubna 1854 odst. 3. (č. z. č. 106.)

se odevzdají). Povinnost tato vztahuje se ke všem druhům poplatků, které dle popl. zák. mají býti zapraveny (v. § 153.).⁵⁾

Dále bylo notářům zvlášť uloženo, při sepisování směn-
něných protestů vyznačiti v rejstříku na protesty, jakými
kolky opatřena jest směnka, pak žira a ostatní prohlášení na ni
daná, a zda-li jsou známky kolkové správné dle předpisů upo-
třeby a při ověřování prepisů má býti v doložce ověřovací
též býti uvedeno, zda-li předložená listina — jak se zdá — jest
originálem, vyhotovením neb prepisem, pak zda-li a jakým kolkem
jest opatřena.

Bylo-li by při tom sledováno, že zákonné povinnosti poplat-
kové není zadost učiněno, jsou notáři rovně, jak úředníci a zří-
zení státní, vázáni, ohlásiti to úřadu finančnímu.⁶⁾

§ 176.

Jak se má díti oznamování přestupků.

Ohlašování shledaných přestupků poplatkových má se díti
ve formě nálezů dle formuláře zvlášť předepsaného.⁷⁾ Nález

⁵⁾ Pozn. k pol. saz. ^{20/71} al. 2. — Nař. m. spr. a fin. ze dne 27. listopadu
1858 odst. 2. (ř. z. č. 223).

⁶⁾ Nař. m. spr. a fin. ze dne 16. října 1866 (ř. z. č. 124). — Zák. ze dne
25. července 1871 § 77., al. 4. (ř. z. č. 75).

⁷⁾ Vzorac tento jest následující:

Ú ř a d n í n á l e z

- o shledaném zkrácení poplatků kolkem neb hotovými splatných.
1. Považ a předmět listiny, spisu, Kupní smlouva mezi N. N. a N. N.
neb právního jednání, místo o (statek, dům, chadapu . . .
a den, kde a kdy byly zhoto- čp. . . v) vy-
veny, jméno a příjmení vy- daná v dne
davatelovo. jejíž ověřený prepis (ověřený
výtah) jest přiložen.
 2. Jméno, příjmení a bydliště Dr. N. N., advokát v
toho, jenž listinu podal.
 3. Úřad, kterému byla listina po- C. k. okresní soud v
dána.
 4. Číslo jednací, kterým byla opa- N. Exh., praes.
třena, a den, kterého byla po-
dána.
 5. Udání, jaké nařízení se stalo Postoupena knihovnímu úřadu
v příčině listiny. v

řadový má býti opatřen číslem jednacím, článkem denníkovým aneb článkem, pod kterým při úradě objevila se listina obstavená neb spis obstavený, a má býti podepsán představeným podacího

6. Kolek, kterým opatřena jest li- Posud nebyl žádný poplatek za-
stlma, neb poplatek, který z ní praven.
aneb z právního jednání v ul
obsaženého byl zapraven.

7. Kolek, jakým měla listina býti Listina měla býti dle pol. saz. . .
opatřena aneb poplatek, který popl. zák. opatřena kolikem . zl.
měl býti zapraven, a odůvod- . kr. a ku vyměření poplatku
nění toho. procentového obdlašena.

Jméno úřadu, při kterém přesta- Vyhотовeno
pek byl nalezen. V Praze, dne
Podpis představeného podacího
protokolu neb výpravny neb úřad-
níka zastupujícího.*)

*) Nepoměrně velký počet nálezů při soudech sepisovaných zavdal vreh-
ninnu zemskému soudu haléřskému přičinnu, vydati soudům zvláštní nařízení ze
dne 22. ledna 1867 č. 38.393 (Pril. p. Hal. č. 5, str. 25), jehož obsah má na
zřeteli v první řadě zájmy poplatnictva, nařízení, které by ještě i v mnohé jiné
zemí korunou nejevilo se nemislým.

Nařízením tímto bylo totiž soudům uloženo, by při řízení soudním po-
vždy upozorňovaly strany na jejich povinnost poplatkovou, a aby v nálezu
úřadním povždy zřejmě bylo poznamenáno, že se tak stalo, a že pak může pokuta postihnouti vlastně pouze renitenta, a aby dále
při spisech, které advokáty byly podány aneb které za intervence těchto byly
sopsány, povždy tato okolnost též zvlášť a zřejmě byla vyslo-
vena, by nebyla a nemusila býti k zodpovídání potahována v první řadě strana
sama, které v podobných případech z pravidla žádnou vinu nelze přičísti.

Pro obstarávky učiněné při směnkách, poukázkách, chequech,
účtech, má užití nález následující obsah:

Úřadní nález

a
I. První, druhá, třetí směnka (kopie) cheque, mandát, účel, po-
ukázka
Místo, kde byla vydána
Den, kdy byla vydána
Částka směněčná
Den splatnosti
Vydána (kým?)
Adresa směněčnickova (doslovně)
Acept (doslovně)
Rukojemství

protokolu neb jeho zástupcem, když přestupek v protokole podacím byl nalezen, jinak tím úředníkem, který představeným úřadu k tomu byl ustanoven. Tomu, kdož přestupek bezprostředně nalezl, není bráněno, by nález sebou podepsal a po případě připojil poznámku, že vzdává se nároku na podíl přísluhačský. Každému nálezu budiž přiložen přepis listiny neb spisu obstaraného opa-

Na zadní straně (směnky atd.) nalézají se následující po řadě a doslovně uvedené prohlášení stran (indossamenty, prolongace, obdržecí potvrzení).

2. Podatel listiny a účel podání
 3. Úřad, kterému bylo oznámení učiněno
 4. Číslo exh., den a měsíc podání
 5. Udání, co s listinou bylo počato:
ad 5. Po učinění dotyčné poznámky na originálu, byla straně vrácena.
 6. Kolek, kterým listina jest opatřena, a podrobně označen způsobu jeho upotřebení, a sice vlastní kolek směnečný
Kolek pro pozdější prohlášení stran:
k
k
k
 7. Kolek, kterým listina měla býti opatřena, a to:
při vlastním kolku směnečném
při pozdějších prohlášeních stran:
k
k
k
 8. Jeví se tady kolkový schodek, a to:
při vlastním kolku směnečném
při pozdějších prohlášeních stran:
při
při
při
 9. Jednoduchý poplatek per zl. kr. byl zapraven sub Journ. art.
 10. Odůvodnění učiněné obšťávky
 11. Naznačení poplatků (zvýšených), které by měly býti předepsány u osob ku zapravení povinných
Konečně budiž poznamenáno, zda-li strana zřejmá byla upozorněna na výhody § 21. zák. ze dne 8. března 1876, když podmínky pro jich poskytnutí jsou v konkrétním případě dány. (V. § 210. odst. 2.)
- V Praze, dne
Srov. rozh. m. f. ze dne 20. dubna 1884 ad č. 8188. — Příl. p. Čechy
č. 15, str. 69; p. Kor. č. 10, str. 37.)

trený úředním potvrzením, že souhlasí s originálem, aneb výtah z nich, když by příliš byly objemné.²⁾

O každém postíženém přestupku budiž sepsán zvláštní nález, ač nelýká-li se více přestupků jedné a téže osoby, kdež může jediný vystačiti nález.³⁾

Na listině neb spise obstaraném budiž krátce poznamenáno, že a kdy nález byl sepsán. Byl-li by nález sepsán proto, že kolku opětně bylo užito, aneb proto, že pro soudní zhotovení nebyl kolkek dodán, budiž příčina tato na zhotovení samém úředně poznamenána, jmenovitě budiž poznámka „pro opětne upotřebení kolku“ psána přes horní část známky kolkové, když nebylo přes tuto část ještě psáno. Nález sám budiž ve všech případech zaslán řídicímu finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu má sídlo ten, kdož nesetřil ustanovení poplatkových, a že tak se stalo, budiž na obstarané listině samé vyznačeno slovy: „Vyřizeno dne . . .“ („Bestellt am . . .“), úředníkem, jehož se dotýče, podepsáno a konečně budiž přilísknuta pečel úřední.^{4) 5)}

²⁾ Co do smének obstaraných zvlášť srv. rozh. m. l. ze dne 15. ledna 1886 č. 36.092 z r. 1885. (Přil. p. Hal. č. 6, str. 25.)

³⁾ Srv. rozh. m. l. ze dne 28. prosince 1860 čís. 72.282. (Přil. p. Štyr. str. 38 z r. 1861; p. Krak. č. 5, str. 11 z r. 1861; p. Hal. č. 5, str. 18 z r. 1861.)

⁴⁾ Nař. m. l. ze dne 3. května 1850 č. 5824, § 8.; (Chron. výt. p. Čechy č. 128, str. 204.) dlo ze dne 21. srpna 1866 odstavce 1. a 3. (č. z. č. 98). — Srv. též rozh. m. l. ze dne 25. května 1863 č. 23.845 (Přil. p. Štyr. čís. 23, str. 90; p. Mor. čís. 5, str. 34; p. Dalm. č. 10, str. 66); — dlo ze dne 26. května 1863 čís. 23.845 (Přil. p. Hal. čís. 18, str. 68; p. Krak. č. 13, str. 35).

Účelem ustanovení tohoto jest zameziti, aby strany samy nepřipojily poznámky obstarovací a tím po případě nepřekazily sepsání nálezu úředního.

⁵⁾ Bylo pozorováno, že mnohdy v případech, kde lze očekávati nepatrný podíl přístihacíský, byla co do poplatků závadná listina opatřena z pravidla nedostatečnou poznámkou o obstarání a že žádny nález úřední nebyl vydán.

Abý odvráceny byly takové a podobné nepřistojnosti, byla na základě výn. mín. fin. ze dne 4. července 1869 č. 16.498 pro Čechy vydána zvláštní příslušná nařízení se strany c. k. místodržitelství a c. k. vrchního soudu zemského. Při té příležitosti bylo místodržitelství nařízeno, že při podacích protokolcích úřadů jemu podřízených mají býti vedeny zvláštní záznamy o obstaraných poplatkových s čísly pořad jduocimi a že na každé obstarané listině neb spise má vadle předepsane klausule „Vyřizeno dne . . .“ (jméno úředníkovy) ještě býti připojeno naznačení řadového čísla zmíněných záznamů.

Úředníkům finančním, jimž svěřena jest revize poplatková při úřadech těchto, jest sebou za povinnost uloženo, záležitosti této věnovati náležitou pozor-

Úřad finanční, jehož nález došel, vydejž či zasliž úřadu, jímž nález byl sepsán, obdržeci potvrzení, ve kterém budiž uvedeno datum nálezu a jeho číslo jednací. Toto obdržeci potvrzení má při dotyčených spisech bedlivě býti uschováno, poněvadž by tento úřad ze škodlivých následků musil býti práv, když by jinak nemohl býti podán doklad toho, že nález došel jmenovaného úřadu finančního.⁶⁾

Proti průvodnosti nálezu úředního v přičině skutečností v něm uvedených, lze klásti odpor se strany obviňného pouze pomocí listiny neb spisu obstaraného.⁷⁾

Abý, pokud možno, odvráceno bylo zneužívání známek kolkových z podání, listin a spisů, jež ukládají se při úřadech veřejných, bylo nařizeno, že kolky, na spisech a listinách se nacházející, mají býti přeskrtuty černým inkoustem přes kříž tím způsobem, že se čáry uprostřed známky kolkové přerážou.

Povinnost tato vztahuje se pouze ke spisům a listinám, které na vždy mají býti uloženy v registraturách neb archívech veřejných, a nikoli ke spisům a listinám, které stranám opět mají býti vráceny aneb které sice mají býti úředně uloženy, avšak pouze prozatímně.

Povinnost ta zvlášť jest uložena:

1. Úředníkům, jímž při veřejných pokladnách svěřeno jest likvidování a, nebylo-li by likvidování obstaráváno zvláštními úředníky, přechází povinnost ta na úředníka, jenž obstarává výplaty.

2. Vypravňám veškerých veřejných úřadů.

Též na úřednicích registratur a archívů jest bděti nad tím, aby listiny a spisy, známkaní kolkovými opatřené, nebyly dříve uloženy, pokud nebyly kolky křížem přeskrtuty.⁸⁾

nosť. (Výn. zem. řed. fn. p. Čechy ze dne 17. listopadu 1869 č. 33,566. — Ptl. p. Čechy č. 14, str. 51)

⁶⁾ Nař. m. f. ze dne 3. května 1850 č. 5824, § 9. (Chron. výt. p. Čechy. č. 128, str. 204.)

⁷⁾ Nař. m. f. ze dne 21. srpna 1866 odst. 2. (ř. z. č. 98).

⁸⁾ Nař. mm. ze dne 25. března 1860 (ř. z. č. 82); nař. m. f. ze dne 21. února 1860 č. 7525 (Věst. m. f. č. 11 str. 85).

Zda-li kolku pro ten který spis nebo listinu dle zákona nebylo potřebí, aneb zda-li bylo užito kolku bezdůvodně, nemění nic na povinnosti naznačené.⁹⁾

Nešetření tohoto ustanovení při úradnicích likvidačních a pokladničních má býti trestáno pokutou pro nepořádek, a to jedním zlatým za každou nepřeškrtnutou známku kolkovou, a při úradnicích jiných (expedičních) cestou disciplinární.¹⁰⁾

⁹⁾ Rozh. m. f. ze dne 17. listopadu 1865 č. 45.683. (Přil. p. Čechy č. 2, str. 6 z r. 1866; p. Kraj. čís. 8, str. 43 z r. 1866; p. Štýr. čís. 20, str. 78 z r. 1866; p. Kor. č. 5, str. 13 z r. 1866.)

¹⁰⁾ Nařízením ministerií ze dne 25. března 1860 (ř. z. č. 82) uvádí ustanovení v příčině uvedené pokuty 1 zl. za každou známku kolkovou ve zvláštním odstavci mezi ustanoveními, týkajícími se úradníků pokladničních a likvidačních, a ustanovuje sebou, že pokuta tato má připadnouti tomu účelnému úradníkovi, jehož pozorností při censurě neb prohlížení účtů opomenutí bylo nalezeno. Při pozdějším odstavci, jednajícím o úradnicích expedičních, není zmínka činná ani o pokutě ani o tom, komu by pokuta měla připadnouti.

Nolou min. fin. k veškerým ministeriím a nařízením téhož min., svědčícím c. k. ministeriální výplatně, c. k. ústřední pokladně státní a pokladně státního dluhu za dne 22. prosince 1876 č. 19.930 (Přil. p. Čechy č. 1, str. 2; p. Mor. č. 1, str. 1; p. Hor. Rak. č. 2, str. 3; p. Slez. č. 3; p. Pšim. č. 3, str. 7; p. Tyr. č. 11, str. 24; p. Hal. č. 3, str. 7; p. Buk. č. 2, str. 5; p. Dalm. č. 2, str. 5 — vesměs z r. 1877) byla vyslovena všeobecná zásada, že na základě zrušeného nařízení ze dne 25. března 1860 (ř. z. č. 82) má býti předepsána pokuta pro nepořádek 1 zl. za každou známku kolkovou.

Všeobecnost tuto nelze však v soulad uvést s nař. ze dne 25. března 1860 v řis. zák. prohlášeném proto, že nelze rozšiřovati pokuty, byt i byly povahy trestů disciplinárních, přeca tresty velmi citlivé a výjimečné, na případy, pro které výslovně dány nebyly, a pak dále proto, že by pak obdobně měl míti nárok na pokutu také povždy ten, kdož opomenutí trestuhodně nalezne. Při úradech veřejných maléžají se poklesky takové nejvíce při periodických prohlídkách kolkových, kde intervenuje z pravidla konceptní úradník finanční, který však již z předu jest vyloučen z veškerých podílů na pokutách, kterému tedy i tato pokuta nijak nemůže býti přiručna.

Dle našeho náhledu má mnohem přísněji býti přihlíženo k tomu, by ustanovení uvedené zachováváno bylo při pokladničních, při kterých nejvíce nejrůznějších spisů poplatných co dokladův účelných se schází, při kterých revise kolkové nemají místa a při kterých tedy chybí jeden z nejdůležitějších prostředků kontrolních v příčině šetření předpisů kolkových. Jisté momenty tyto tanuly na mysli při vydání nař. ze dne 25. března 1860, jinak by bez pochyby zásada o pokutě pro nepořádek byla bývala vyslovena všeobecně a nikoli pouze pro úradníky likvidační a pokladniční.

Uvedeným nařízením, které má platnost pouze pro zřízenec úřadů a pokladen veřejných, nebylo nic měněno na ustanoveních o způsobu zapravování poplatků, a na povinnostech, zřízenecům státním v přičině poplatků a kolkův uložených. Proto nemahrazuje přeskrtnutí známek kolkových nijak jejich přepsání neb překolkování, když zákon tohoto žádá, pročez kolky pouze přeskrtnuté a nikoliv přepsané neb nepřekolkované, mají býti považovány, jako by jich nebylo upotřebeno.¹⁾ ²⁾

§ 177.

V. Právo finančních úřadů v přičině zjišťování přestupků poplatkových.

1. Řídícím úřadům finančním přísluší právo:

a) Dáti si předložiti listinu neb spis, o němž bylo udáno, že není vůbec aneb ne náležitě kolkován, když listina neb spis tento nebyl sebou s udáním předložen a, kdyby majitel takové listiny neb spisu zpěchoval se listinu neb spis tento předložiti, mohou jmenované úřady finanční obrátiti se k soudům první stolice okresu soudního, v jehož obvodu zdržuje se majitel listiny neb spisu; soudní úřad pak jest povinen, pokud jest prokázáno, že strana listinu tu neb spis ten měla, přidržeti ji k tomu, aby listinu neb spis předložila aneb prokázala, co se s dokladem takovým mezi tím stalo.¹⁾

Právo toto vztahuje se pouze k listině nebo spisu určitému, kterýž udavačem poznamenán byl za předmět, při kterém nebylo

Nešetření platných ustanovení se strany úředníků expedientů lze účinně stíhati dle cis. nař. ze dne 10. března 1860 (ř. z. č. 64) o disciplinárním jednání proti úředníkům a sluhům státním.

S náhledy těmito souhlasí v podstatě též nař. m. f. ze 9. května 1860 al. 1. (ř. z. č. 122), a v téměř smyslu zní také § 48. o form. jednání ze dne 17. ledna 1885.

¹⁾ Nař. m. f. ze dne 9. května 1860 (ř. z. č. 122).

²⁾ Při objevení se kolkových známek, jež jsou sice přeskrtnuty, avšak ani přepsány ani překolkovány, má s obzvláštní pozorností přihlíženo býti k tomu, zda-li nebylo známky kolkové zneužito a zda-li při odůvodněném podezření neměl by býti sepsán nález úřední, ve kterémž pak musily by jasně a zevrubně uvedeny býti důvody podezření.

¹⁾ Popl. zák. § 96.

selřeno ustanovení poplatkových, a který straně, na niž se za jeho vydání žádá, zevrubně musí býti úřadem naznačen.

Na základě všeobecného udání, že firma X, úvěrní ústav Y, záložna Z a pod. mají ve svém portofeuilli nekolkované směnky, že mají uloženy rozličné účty nekolkované atd., nemá úřad finanční práva, žádati těch kterých firem neb ústavů za vydání neb předložení smének, účtů a pod., v jejich uschování vůbec se nalézajících, poněvadž uvedené právo úřadů finančních vztahuje se vždy pouze k určitým, zevrubně naznačeným jednotlivým listinám neb spisům, a nikoliv k jednotlivým druhům listin a spisů (smének, účtů, smluv a pod.).

b) Předsevziti prohlídky (revise) u veřejných úřadů, notářů, pak společností, ústavův a osob, které zapravují stálý poplatek přímo.³⁾

2. Poplatkový zákon propůjčuje úřadům finančním právo, v příčině selření ustanovení poplatkových předsevziti občas revisi listin a spisův u veřejných úřadů a notářů; revise takové mají se však díti tím způsobem, by tím řádný běh prací a jednání nebyl překažen neb přerušen.^{3) 4)}

Veřejné úřady nemají řečené revisi klásti v cestu žádné překážky a jsou též povinny jmenovati úředníky, které by měla slíhnutí pokuta neb závaznost za ni buďsi co vinníky neb účastníky přestupků poplatkových, buďsi pro nedbalost při nalézání přestupků aneb z jiných snad příčin zákonných.⁵⁾

³⁾ Srv. *Talib*: Jaká práva mají finanční úřady, by se přesvědčily, že zákonu o poplatcích a kolku za dost bylo učiněno. (Právník XIV. str. 11 a násl. pak str. 109 a násl.); Rozh. m. l. ze dne 25. ledna 1885 č. 656. (Právník XXIV. str. 209.)

³⁾ Popl. zák. § 97.

⁴⁾ Propůjčené finančním úřadům právo k prohlídce vztahuje se též k činnosti obchodních a živnostenských komor a veřejných burs co soudům rozhodčím (zák. ze dne 23. března 1874 art. VI. — ř. z. č. 20), pak k rozhodčím soudům pro rozepře, všešlé z nákladních smluv závodů železničních a paroplavebních, k rozhodčím soudům skladního domu města Vídně a zemského skladního domu v Innsbrucku. (Nař. m. spr. a fin. ze dne 19. května 1875 ř. z. č. 78; dle ze dne 16. prosince 1876 ř. z. č. 139. — dle ze dne 6. února 1885 ř. z. č. 19.)

⁵⁾ Nař. m. l. ze dne 3. května 1860 č. 5824, § 10. (Chron. výl. z norm. p. Gechy č. 128, str. 204.)

K revisi při důležitějších úřadech obecních, pak při úřadech (soudcích), jež nejsou úřady sborovými a jež nejsou podřízeny zemským úřadům finančním, má povždy přihrán býti úředník politický, v případě jehož ustanovení jest se obrátiti úřadu finančnímu na představeného okresního úřadu politického.⁶⁾ Má-li však býti předsevzata revise při úřadě (soudu) sborovém, aneb v hlavních městech jednolivých zemí korunních při úřadech, jež nejsou úřady sborovými a jež nejsou podřízeny zemským úřadům finančním, jest finančnímu úřadu písemně obrátiti se, jde-li o úřady sborové, na jich představené a v ostatních případech na úřad, jemuž jest podřízen úřad, u něhož revise má býti předsevzata, by jmenován či vyslán byl, kdož by byl nápomocen při práci vyslaného komisaře revidujícího.

Žádosti za jmenování a vyslání zřízence k naznačenému účelu má býti vyhověno, aniž by bylo potřeba, aby dotčený úřad finanční mimo naznačení úřadu, u něhož revise předsevzata býti

⁶⁾ Představený úřadu fln. upotřebíž pro nařízení revise určitého vzorce — dole přiloženého — a pošle jej po řádném vyplnění bez veškerého připsu pouze pod obálkou s poznámkou „k vlastnímu otevření“ představenému dotčeného okresního úřadu politického, který jej — podle nařízení politickým úřadům ministeriem vnitra daného — nemá-li zvláštních pochybností, viduje a opět pouze pod obálkou zašle bezprostředně tomu, jemuž nařízení platí, kterémuž pak takové nařízení slouží za legitimaci pro výkon nařízené revise kolkové. (Rozh. m. f. ze dne 17. srpna 1886 č. 21.187. Příl. p. Hal. č. 20, str. 109; p. Čechy č. 1, str. 1 z r. 1888; p. Buk. č. 6, str. 41.)

V z o r c e.

Panu

v

Ve srozumění s c. k.
přikazuje se Vám, byste na základě § 97. zák. ze dne 9. února 1850 předsevzal při obecním úřadě v revisi co do plnění zákonných povinností poplatkových a byste o výsledku dle předpisu zprávu podal.

Od c. k. fln. ředitelstva

dne 18

dne 18

N. N.

Viděl

c. k. okresní hejtmanství

N. N.

c. k. okresní hejtman.

má, povinen byl, sdělovati další a zevrubnější data o příčinách obmyšlené revise.

Úředníkům, jimž jest jmenováni či vysláti pomoe, jakož i zřizencům, již byli jmenováni či vysláni, jest uložena povinnost, míti na zřeteli, by obmyšlená revise nebyla vyzrazena.

3. Revise sama má se vztahovati k veškerým úředním jednáním, která jeví se předměty poplatků; spisy, které byly již jednou revisi podrobeny, nemají opětne býti prohlédávány, ač nekáže-li tak podstatné podezření.

Představení úřadů, u kterých se předebere revise, jsou povini, poskytnouti revidujícímu komisaři nahlédnutí do akt a spisů, dáti jemu potřebná vysvětlení a potřebnou pomoe, a u dorozumnění s ním učiniti opatření, aby práce úřadu revidovaného nebyla rušena a aby spisy revidované aneb obstavené v úplné byly evidenci. Pak-li by úřadem revidovaným na základě potřebného bedlivého chování věci v tajnosti odepráno bylo nahlédnutí do aktu, nemá revidující komisař trvati na nahlédnutí do takového aktu, má však o takovém zpěčování ihned zprávu podati představenému zemského úřadu finančního.⁷⁾

Při úřadech veřejných mají takové periodické revise konány býti každoročně, a když by při tom neb onom úřadě byly nalezeny poplatkově přestupky ve značnější míře, i častěji.⁸⁾

Ustanovení tohoto má býti setřeno, zvlášť pokud se týče soudů, léž proto, že úřadům finančním tímto revisemi jediná poskytnuta jest příležitost, přesvědčiti se, zda-li projednávací spisy pozůstalostní opatřeny jsou kolky náležitými, a že jediné tímto jest poskytnuta možnost, ještě před uplynutím doby promlčecí provésti potřebné snad opravy při poplatcích z pozůstalostí, které soud na základě § 6. zák. ze dne 13. prosince 1862 (ř. z. č. 89), pak § 4. zák. ze dne 31. března 1890 (ř. z. č. 53) sám ve svém oboru působnosti byl vyměřil (§ 200. odst. b).⁹⁾

⁷⁾ Nač. m. č. ze dne 3. května 1850 č. 5824 § 11. (Glon. vyl. p. Čechy č. 128, str. 204.)

⁸⁾ Rozh. m. č. ze dne 9. prosince 1864 č. 58,923. (Pril. p. Mor. č. 14, str. 55; p. Hal. č. 1, str. 3 z r. 1865; p. Buk. č. 5, str. 144; p. Dalm. č. 2, str. 22 z r. 1865.)

⁹⁾ Srv. rozh. m. č. ze dne 11. září 1886 č. 18,794. (Pril. p. Hal. č. 22, str. 115; p. Kor. č. 6, str. 21 z r. 1887; p. Král. č. 4, str. 14 z r. 1887; p. Tyr. č. 2, str. 6.)

Dodací kniha, ve které finanční úřady potvrzují, že jim zápsání úmrtí, rozsudky a tabulárky byly sděleny (v. § 146., lit. a), budiž při soudu uschována, aby dle potřeby mohlo ji býti použito jednak při revisi poplatkové, a jednak při skontování berních úradů.¹⁰⁾ 11)

4. Při revisích, předsevzatých u obcí, budiž o nalezených závadách učiněn seznam, který má obsahovati veškerá data, jichž pro posouzení povinnosti poplatkové jest potřeby, které mají —

¹⁰⁾ Nař. m. spr. ze dne 31. března 1885 č. 3268.

¹¹⁾ Když by při takých revisích nalezeno bylo, že úřad veřejný, zvláště soud nečinil za příčinou vyměření poplatku oznámení o právním jednání, co podrobno jest poplatku hotovým splatnému, jaké oznámení učinil dle §§ 44—47. (v. § 145. a násl.) pop. zák. jest příkázáno, budiž úřadním nálezem zjištěno přestoupení, které zodpovídání má veřejný funkcionář, jehož se dotýče.

Finančnímu úřadu I. stolice, kterému zašle se nález, přísluší uvážovati a rozhodnouti, zda-li má nebo nemá býti zavedeno proti veřejnému funkcionáři, jenž vinu nese, ve smyslu § 418. důch. zák. tr. důchodkové řízení trestní. Uzná-li, že řízení dle důchodkového zák. trestního má místa míti, budiž pak kráceno cestou, jaká pro důchodkové případy trestní jiných druhů jest předepsána; finanční úřad I. stolice zašlž bez odkladu přepis nálezu bernímu úřadu, v jehož obvodu má své sídlo úřad veřejný neb soud, na němž bylo oznámení učiniti.

Neuzná-li fin. úřad I. stolice, by zavedeno bylo důchodkové řízení trestní, budiž úřadní nález bez odkladu zaslán v p r v o p i s u zmíněnému úřadu bernímu.

Na berním úřadě jest, by úřad neb soud, jehož se dotýče, vyzval, by do datečně učinil za dost povinnosti a povinné oznámení učinily, a teprv, když dojde úřadní sdělení, budiž přikročeno ku vyměření poplatku, při čemž bude bernímu úřadu míti na zřeteli určité meze kompetence.

Jednoduchý poplatek — pokud právo jej vyměřiti nepromlčelo, — budiž vyměřen straně, která dle §§ 68., 69., 72—73. popl. zák. (v. §§ 154., 156., 187., 204.) jest povina platiti, neb za poplatek jest zavázána; spadá-li opomenutí povinného oznámení na soud, má býti závazek v § 75. popl. zák. vyslovený (v. § 158) oproti úředníkovi soudnímu uskutečněn ponze, když jeho proviněním oproti straně prospalo již právo vyměřovací aneb když vyměřený poplatek od strany nelze více vymoci. V každém případě jest vyhotovení platebního rozkazu svědčícího soudnímu zřízení, jenž vinu nese, zůstaveno finančním úřadům I. stol. (finanční okresní ředitelstva, úřady pro vyměřování poplatku).

Zvýšený poplatek nemá býti předepsán proto, že se strany úřadu neb soudu bylo opomenuto, učinili povinné oznámení. (Rozh. m. t. ze dne 10. května 1893 č. 15.673. Příl. p. Dol. Rak. č. 9, str. 17; p. Hor. Rak. č. 8, str. 55; p. Štyr. č. 7, str. 54; p. Korut. č. 7, str. 43; p. Kraj. č. 10, str. 42; p. Přím. č. 11, str. 61; p. Tyr. č. 4, str. 32; p. Čechy č. 40, str. 42; p. Mor. č. 16, str. 66; p. Slez. č. 4, str. 17; p. Hal. č. 30, str. 202; p. Buk. č. 6, str. 26.)

pokud možno — opatřeny býti sebou podpisem představenstva obce. Na základě vyličené takto povahy skutku budíž z pravidla poplatek vyměřen a budíž přenecháno obci, aby cestou rekursu předložila listiny originály.

Při obstarávaných listinách objemnějších a důležitějších budíž se spokojeno s pořizovacími prepisy ověřenými. Pak-li by tak nebylo možno neb pak-li by listiny originálu pro vyměření poplatku bylo potřeba, může na základě příslušného úřadům finančním práva k prohlídce žádáno býti, by listina originál aueb ověřený její prepis byl předložen.¹²⁾

Při podobných prohlídkách má zvlášť býti přihlíženo k tomu, zda-li bylo šetřeno ustanovení o zapravování poplatků z poplatných žádostí ústních (v. §§ 94, odst. 1.; 95, odst. 3., lit. a) jmenovitě vydávaj-li se vyřízení na podobné žádosti z rejstříků juxtových (v. § 142, odst. 2.)¹³⁾

5. Co zvlášť se týče notářů, budíž uvedeno, že obmezující ustanovení § 95, al. 3. notářského řádu ze dne 25. července 1871 (č. z. č. 75) nevztahuje se k legitimovavším se funkcionářům úřadů finančních, jimž revise poplatková byla nařízena.¹⁴⁾

Dle § 50, uvedeného řádu notářského směji býti vydány notářátní listiny v prvopise pouze z rozkazu soudu neb notářské komory. Káže-li potřeba při revisích poplatkových, aby k vůli zjištění přestupku důchodkového podobná listina v prvopise byla rekvírována, by kolky upotřebené c. k. dvorní a státní tiskárne ku posouzení mohly býti zaslány, budíž se za účelem vydání je-

¹²⁾ Rozh. m. l. ze dne 3. srpna 1871 č. 18.379. (Pril. p. Salmohr. č. 1, str. 3 z r. 1872; p. Hor. Rak. č. 13, str. 61; p. Příim. č. 21, str. 93.)

¹³⁾ Provozování nařízením ze dne 20. prosince 1862 odst. 8. (č. z. č. 102) bylo nařízeno, že tenkrát, když povolení ku provozování živnosti atd. vydává se z rejstříků juxtových, rejstříky tyto mají býti zasílány cestou okresních ředitelstev finančních ústředně, pro censuru taxovních účtů ustanovené. Od tohoto prostředku kontrolního bylo upuštěno, avšak sebou nařízeno, že k této stránce zvláštní má býti brán zřetel při periodických prohlídkách kolkových. (Rozh. m. l. ze dne 18. ledna 1866 č. 14.950. Pril. p. Dol. Rak. č. 14, str. 30; p. Hor. Rak. č. 8, str. 39; p. Štyr. č. 10, str. 41; p. Kraj. č. 8, str. 45; p. Příim. č. 9, str. 95; p. Hul. č. 4, str. 17; p. Krak. č. 10, str. 37.) — Rozh. m. l. ze dne 3. prosince 1869 č. 38.884. (Pril. p. Mor. č. 19, str. 50.)

¹⁴⁾ Nař. m. spr. ze dne 26. října 1885 č. 19.009; pak výn. zem. lin. řed. p. Čechy ze dne 16. listopadu 1885 č. 78.248. (Pril. p. Čechy č. 22, str. 107.)

jího obráceno na komoru notářskou. Listiny takové buďtež hned vráceny, jakmile důkaz znalecký byl proveden.¹⁵⁾

6. Společnostem, ústavům a osobám, které jsou povinny, neb kterým se povolí zapravovati poplatků přímo, může správa finanční naříditi, by vedly o poplatcích těchto zvláštní s jejich vlastními zápisky úplně shodující se denník (journal), který má obsahovati data potřebná pro posouzení správnosti položek poplatkových; a úřadům finančním přísluší v těchto případech právo, svými osobami k tomu vyslanými dáti zkoušeti jich správnost a úplnost porovnáním s denníky originály, a s účty dotýčenými¹⁶⁾ (v. pozn. 4. k § 9.).

7. Mimo případy sub 6. uvedené lze úřadům finančním přiknouti právo k revisi spisů pouze tenkrát a tam, kde na základě zvláštního titulu správa státní jest oprávněna bděti nad počínáním si neb kontrolovati takové při osobách jednotlivých neb právnických.¹⁷⁾

Nejsou-li naznačené podmínky splněny, jest právo úřadů finančních obmezeno na to, co v přičině předložení listiny neb spisu v odst. 1. a) bylo uvedeno.

Kdyby při prohlídce, z jiné zákonné příčiny předsevzaté, nalezeny byly listiny neb spisy, při kterých nebylo šetřeno ustanovení poplatkových, není ovšem nijak na závadu, by okolnost tato byla sepsáním nálezu zjištěna, by dle povahy případu další bylo zavedeno jednání.¹⁸⁾

¹⁵⁾ Srov. výn. zem. fin. řed. p. Čechy ze dne 10. dubna 1873 č. 11.634 (Pril. p. Čechy č. 4, str. 15) a výn. zem. fin. řed. p. Přim. ze dne 26. února 1874 č. 1645. (Pril. p. Přim. č. 8, str. 43.)

¹⁶⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 12., al. 1. a) (č. z. č. 89). — Zák. ze dne 21. května 1873 § 5. (č. z. č. 87).

¹⁷⁾ Tak se stalo na př. při sborech, spolecích a korporacích, uvedených v § 22. spolkového zákona ze dne 26. listopadu 1852 (č. z. č. 253). Podobně bylo v § 5. lit. e) zák. ze dne 6. července 1878 (č. z. č. 91) orgánům finančním vyhrazeno právo, nahlédnouti v juxtové rejstříky, jaké věsti uloženo jest oprávněným prodávacům losů na splátky.

¹⁸⁾ Rozh. m. l. ze dne 29. Mjna 1866 č. 4286. (Pril. p. Štyr. č. 26, str. 103; p. Kraj. č. 16, str. 77; p. Krak. č. 23, str. 95; p. Buk. č. 17, str. 155; p. Přim. č. 1, str. 3 z r. 1867). — Srov. též nař. m. l. ze dne 18. června 1854 č. 25 848 (Pril. p. Hal. č. 20, str. 149); dto ze dne 16. března 1856 č. 4518 (Pril. p. Štyr. č. 14, str. 53; p. Dalm. č. 6, str. 32; p. Hal. l. č. 17, str. 169); nař. zem. fin. řed. v Št. Hradci ze dne 26. června 1856 č. 1816 pr. (Pril. p. Štyr. č. 24, str. 110.)

8. Zvláštních ustanovení ve směru naznačeném bylo stanoveno při dani z tržby cenných papírů:

1. Arranžovací archy každého předcházejícího jakož i běžícího roku běžnými čísly opatřené buďte od arranžovacího úřadu uschovány. Nekolkované arranžovací archy Rak.-Uh. banky buďtež po 2 léta chovány.

2. Každý protokolovaný obchodník k obchodu s cennými papíry oprávněný jest povinen, založiti rejstřík¹⁹⁾ finančním úřadem (hlavním berním úřadem, berním úřadem, ve Vídni ústředním kolkovým úřadem, pak finanční a soudní pokladnou schovací) ověřený, do něhož se mají zapisovati obchody, za než daň od obchodníka s efekty má býti zapravena upotřebením

¹⁹⁾ Pro dodávaci obchody lze vésti zvláštní druhý rejstřík, a se svolením řídicího finančního úřadu i stolice lze současně vésti ještě více rejstříků dle různých odborů obchodních, na př. pro kupní obchody, prodejové obchody neb pro obchod za hotové (per cassa), pro korespondenční obchod, pro obchod s obchodníky s cennými papíry a pod. Každý takový rejstřík má obsahovati přesné označení obchodů, pro které jest určen, a zápisy jeho mají počínati číslem 1. (Naf. m. f. ze dne 10. listopadu 1892 §§ 31. posl. al. 33., al. 2.—3. ř. z. č. 197.)

Vzor rejstříku zákonem stanoveného jest následující: (v. příl. $\frac{1}{4}$ str. 552).

Finanční zemský úřad může také povolití, by vedeny byly rejstříky zevnitřní formou od uvedeného vzorce úchylně, avšak mající všechny podstatné požadavky. (Naf. m. f. ze dne 10. listopadu 1892 § 33. posl. al. (ř. z. č. 197).)

Za podstatný obsah rejstříku bylo uvedeno nařízením min. fin. ze dne 10. listopadu 1892 § 31. (ř. z. č. 197):

1. běžné roční číslo zapsaného obchodu;

2. datum (den, měsíc a rok):

a) zápisu do rejstříku,

b) uzavření obchodu,

c) splnění obchodu,

d) vydaného účtu (nóty);

3. efekty, jichž obrat se stal, jich druh, dále počet kusů a nominální obnos efektů, dle toho, zda počet kusů neb nominální obnos jest základem pro výpočet jednoduché závěrky, konečně u dodacích obchodů také podmínky obchodu;

4. kupní, pokud se týče prodejovou cenu i s úroky;

5. kolik jednoduchých závěrek jde na obchod;

6. kolkové známky polovičnímu bernímu obnosu se rovnající;

7. eventuelně rubrika pro poznámky.

Dle téhož nařízení (§ 33., al. 1.) jest dovoleno, kupní obchody a prodejové obchody zapisovati od sebe odděleně tím způsobem, že zapisují se na jedné straně pod běžnými ročními čísly kupní obchody, na druhé stránce pod zvláštními běžnými ročními čísly opět obchody prodejové.

kolkových známek na rejstříku. Stravní (reportní) obchody nebudte do rejstříku zapisovány.

Do těchto rejstříků budíž dle obsahu nót při uzavření obchodu každého dne vydaných nejdéle třetího dne po uzavření obchodu zapsáno pod stejnými běžnými ročními čísly datum, a nominální obsah cenných papírů, jichž obrat při každém jednotlivém obchodu se stal, jakož i započtená kupní, pokud se lýce dosažená prodejová jich cena.

Při písemných oznámeních, že kupní a prodejové obchody byly vykonány, budíž rovněž upotrebno kolkovaných nót, jež upevněny budte na listu. Stane-li se takové oznámení telegraficky, budíž ihned dodatečně zaslána kolkovaná nóta korespondencí. Protokolovaný obchodník má zapsati obchod v obou případech také do rejstříku. Ustanovení toto má se však vztahovati pouze ku podatelí, když druhý kontrahent rovněž jest obchodníkem, kde jest dan platíli jedine od prodáváče.

Jest-li že protokolovaný obchodník poukáže kupujícího k některému úvěrnímu ústavu, by ústav tento odevzdal mu koupené cenné papíry, budíž obchod ihned zapsán do rejstříku, nóta pak od poukázaného úvěrního ústavu vydána buď kupujícímu při odevzdání cenných papírů, nejpозději ale třetího dne po uzavření obchodu. Tato nóta má obsahovati kromě data a firmy vydavatelovy ještě druh a nominální obnos cenných papírů, jichž obrat se stal, jakož i dosaženou prodejovou jich cenu a pak firmu poukázajícího prodávatele a číslo, pod kterým obchod byl zapsán do rejstříku prodávatelova. (Poukázka prodávatelova svědčí úvěrnímu ústavu jest dané prostá.)

Ustanovení tato vztahují se též k dodávacím obchodům, s tou ohlášenou, že nóta vydána, pokud se lýce dodatečně zaslána býti má nejpозději třetího dne po vykonání obchodu. Protokolování obchodníci mají zapsati kromě toho dodávací obchod do rejstříku a to mají rubriky 1, 2, a) a b) a 3. předepsaného formuláře rejstříku vyplněny býti ihned po uzavření obchodu a ostatní rubriky nejpозději třetího dne po splnění obchodu.²⁹⁾

Těchto povinností nejsou zproštěni ti, jimž bylo povoleno, odváděti daň přímo, ač nebyly-li v dolyčeném povolení výslovně

²⁹⁾ Tato povinnosti „ihned“ má býti vyhověna, když zapíše se obchod, o nějž jde, do 24 hodin po jeho uzavření. (Výn. m. f. ze dne 24. února 1893 č. 7218. — Prů. p. Mor. č. 26, str. 134; p. Hor. Rak. č. 5, str. 34.)

sebou přípustěny modalitě odchylující se od způsobu, věsti rejstřík způsobem, jaký zákonem jest předepsán.²¹⁾

Rejstříky a účty dvou předcházejících let má každý protokolovaný obchodník uschováti.²²⁾

Každý protokolovaný obchodník jest povinen, své knihy tak upravit, aby, když srovnají se s rejstříkem, snadně a zřetelně na jisto mohlo býti postaveno, že každý kupní a prodejový, pak dodávací obchod u něho zběhlý byl přesně zdaněn.^{23) 24)}

Povinnosti této učini se za dost, když poplatkový obchod správně zapíše se do rejstříku s polovičním kolkem a když mimo to s udáním čísla rejstříku zanesse se placená daň při každém dotyčném obchodě v knize kasovní, kterou každým duem nutno uzavřít.

Při tom se však předpokládá, že druhá polovice daně zapravena byla na účte spolukontrahentu vydané.²⁵⁾

3. Řídící finanční úřadové první stolice (finanční okresní ředitelstvo, úřad pro vyměřování poplatků) může v každěkolí době nahlédnouti do arranžovacíh archů roku předstěho a běžieho za přítomnosti orgánu arranžovacího úřadu a do rejstříků předcházejících dvou let a i do rejstříku roku běžieho, pak do prvnieh

²¹⁾ Srov. výn. m. f. ze dne 23. března 1893 č. 11.750. (Pril. p. Mor. č. 25, str. 125; p. Hor. Rak. č. 6, str. 45.)

²²⁾ Rak.-Uh. bance, která požívá vyjimečného osvobození, jest uloženo po dvě leta chovati a ku požádání finančnímu úřadu předložiti kolku podrobené spisy od spolukontrahentů ji vydané a pak nekolikované závěrečné listy bance sensálem doručené. (Zák. ze dne 18. září 1892 § 20., odst. 5., al. 2., ř. z. č. 172.) V. § 152., odst. 5.

²³⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 §§ 6, al. 1, 14, al. 2.--4., 15.--18. a 23, al. 2. (ř. z. č. 172). — Nař. m. f. ze dne 10. listopadu 1892 §§ 31., 32. a 34. (ř. z. č. 197).

²⁴⁾ Obligatorní vedení rejstříku bylo uloženo protokolovaným obchodníkům, co provozují prodej cenných papírů po živnostensku, a poněvadž za provozování prodeje cenných papírů po živnostensku nelze míti prodeje cenných papírů, které pro jich nevyplacení realisuje protokolovaná zastavárna u vykonávání příslušetio ji dle stanov práva ku jich zeizení, nemohou podobné závody býti nuceny věsti zmíněný rejstřík. — Že prodej propadlých efektů dle stanov prostřednictvím sensála na burse provedený co přímý obchod bursovní jest předmětem daně z tržby s cennými papíry rozumí se samo sebou. (Výn. mín. fin. ze dne 12. července 1893 č. 23.113. — Pril. p. Dol. Rak. č. 14, str. 29; p. Hor. Rak. č. 9, str. 72; p. Slez. č. 11, str. 87; p. Kor. č. 9, str. 53; p. Kraj. č. 15, str. 74; p. Prím. č. 16, str. 116; p. Tyr. č. 5, str. 41; p. Mor. č. 20, str. 90; p. Slez. č. 5, str. 23; p. Hal. č. 29, str. 198; p. Buk. č. 8, str. 37; p. Dalm. č. 18, str. 58.)

²⁵⁾ Výn. m. f. ze dne 10. března 1893 č. 7772. (Pril. p. Mor. č. 25, str. 124; p. Hor. Rak. č. 5, str. 33.)

zápisů ke kupní, prodejové a dodací smlouvě příslušejících (strazzy, primanoly, demuiku) za přítomnosti obchodníka neb jeho zřízence.

Finanční úřad nesmí vyzvídati podpisů na arranžovacích arších a jest pod svou přísahou zavázán, zachováti úřední tajemství, leda že by sledoval zkrácení daně. Též není tímž úřadům dovoleno, toho, čeho sledovaly při revizi řečených zápisů, dáti upolřebiti nějak při vyměřování daně z výdělku a z příjmů tím kterým obchodníkům nebo jich obchodním přátelům.^{26) 27) *)}

²⁶⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 §§ 6., al. 2. a 18. (č. z. č. 172); nař. m. l. ze dne 10. listopadu 1892 § 12. (č. z. č. 197). — Srov. též: Výn. m. l. ze dne 23. března 1893 č. 13.780. (Pril. p. Mor. č. 25, str. 125; p. Hor. Rak. č. 6, str. 45); a výn. m. l. ze dne 30. října 1893 č. 42.910. — (Pril. p. Hor. Rak. č. 1, str. 9 z r. 1894; p. Mor. č. 18, str. 94 z r. 1894.)

²⁷⁾ Při těchto revizích má hlavně k tomu býti hleděno, zda-li nevymykají se dozorů první zápisů o kupních, prodejových a dodacích smlouvách. — V případech nedostatečného či vadného vedení knih, jmenovitě když užívá se rejstříku k prvním zanesením obchodů daní podrobených, nemá se býti dovoláváno intervence obchodního soudu, poněvadž to bylo nepřisluší ingerence na vedení knih kupeckých; oproti protokolovaným obchodníkům s cennými papíry, již jsou v podezření, že nedostatečně neb vadně vedou knihy, buďž tím intenzivněji užíváno tím úřadům příslušného práva k revizi a v případě zjištění zkrácení berní, buďž při vyměřování trestu přiblíženo k okolnosti, že nedostatečným či vadným vedením knih ztěžována byla kontrola, co k okolnosti přitěžovatel. (Výn. m. l. ze dne 25. června 1892 č. 26.130. — Pril. p. Hal. č. 30, str. 217; p. Hor. Rak. č. 11, str. 99; p. Mor. č. 16, str. 83 z r. 1894.)

Vůči ustanovení, že každý obchod (obrat) pod zvláštní číslicí v rejstříku má býti zanesen, tak že pod jedním a týmž číslem pouze jeden obchod (obrat) má býti vyznačen, bude se jeviti účinnou kontrolou nabídnutí do prvních zápisů obchodníkových. Pak-li třeba s efekty v rejstříku pod jedním a týmž číslem zanesená vyznačena jest ve zmíněných knihách obchodních téhož sice dne avšak po více částech, jest tím více dáno obrátů, a naopak bude dán jediný obrot, když zanesení do knih obchodních jest jednotné, byl by též obrot v rejstříku zanesen byl pod více čísly porád jdoucími. (Srov. výn. m. l. ze dne 4. (8?) srpna 1893 č. 21.702. — Pril. p. Hor. Rak. č. 10, str. 86; p. Kraj. č. 18, str. 94; p. Prám. č. 19, str. 150; p. Čechy č. 61, str. 56; p. Mor. č. 22, str. 105; p. Buk. č. 10, str. 46; p. Dalm. č. 7, str. 17 z r. 1894.)

Neméně má býti přiblíženo při podobných revizích k tomu, zda-li v případech, když nabzuou se v knihách nezdaněná převzetí neb dodání efektů, která obchodník s efekty poznamenává za daně prostě provedení obchodu kommissionářského, též jsou toho doklady dány a sice příkaz komitentův, a pak doložka toho, že při učiněném oznámení o provedení příkazu komitentovi sebou pojmenoval osobu léti, s kterou obchod uzavřel. (Výn. mín. fin. ze dne 14. června 1894 č. 14.421. — Pril. k věst. m. l. č. 7, str. 38.)

^{*)} Na ustanovení toto bylo mnohdy poukazováno co na ustanovení správnost jednání společnosti podezřívající, ač jest toto právo státní obmezeno na

VI. Odměna za udání a podíl za přistihnutí přestupku.*)

§ 178.

a) Odměna za udání.

Každý, kdož nejsa úřadem svým neb službou povinen, odhaliti a oznámiti přestupky důchodkové, učiní udání,

právní jednání, z kterých se poplatek odvádí přímo. Ve skutečnosti jest vykonávání tohoto práva omezeno na minimum.

Jinak vypadá věc v Německu, kde v § 27. říšského zákona ze dne 1. července 1881 jest ustanoveno následovně: „Die Landesregierungen bestimmen geeignete Beamte, welche nach näherer Vorschrift des Bundesrates die steuerpflichtigen Schriftstücke der öffentlichen und der von Actiengesellschaften oder Kommanditgesellschaften auf Aktien betriebenen Banken, Credit- oder Versicherungsanstalten, Handels- und gewerblichen Unternehmungen, so wie die zur Erleichterung der Liquidation von Zeitgeschäften bestimmten Anstalten (Liquidationsbureaus u. s. w.) periodisch bezüglich der Stempelverwendung zu prüfen haben. Die genannten Anstalten sind verpflichtet, die Einsicht zu gestatten . . .“
 -- Die zmíněného bližšího nařízení rady spolkové mají býti uvedené ústavy dvakráte ročně revidovány, revise mají býti předsevzaty neodkladně, úředníci k revidování ustanovení mají se v ústavech samých a mimo ně informovati a na základě nabytých informací jsou oprávněni „selbst die Correspondenzen, Belege und sonstige Schriften zu bezeichnen und zu fordern, in denen stempelpflichtige Schriftstücke vermuthlich enthalten sind.“

Při tomto ustanovení německého zákona kolkového lze pochopiti odůvodněné obavy v přičině obchodního tajemství. F. Hecht ve svém pojednání „Die Stempelrevision bei Actiengesellschaften nach dem Reichstempelgesetz vom 1. Juli 1881 (Fin. Arch. I., 1., pag. 134 a násled.)“ praví: „Die Wahrung des Geschäftsgeheimnisses, und zwar des durch die Natur jedes Geschäftsbetriebes gebotenen, für die Existenz der einzelnen Geschäfte wesentlichen Geschäftsgeheimnisses ist auch bei milder Praxis den Revisionsbehörden gegenüber aufgehoben“ . . . a dále uvádí: „Nach erfolgter Revision fertigt der Revisor seinen Bericht für die Revisionsbehörde. Diese Revisionsberichte mögen wohl meist auf die Punkte sich beschränken, auf welche die Berichterstattung nach den Ausführungsvorschriften sich beziehen soll. Indessen ist es nicht ausgeschlossen, dass sie weiter gehen und thatsächlich ist dieses geschehen. Zwei Fälle sind zu unserer Kenntniss gekommen. Ein Revisionsbericht hat auch über einen Fall anscheinender Wechselstempelinterzehlung sich verbreitet und ein anderer Revisionsbericht ist auf Interna des Geschäftsbetriebes eingegangen, welche zu irgend welcher Stempelrichtung in keinerlei Beziehung stehen . . .“

Ustanovení poplatkového zákona rakouského jeví se býti pravou nulou a porovnání s uvedeným ustanovením kolkového zákona německého.

*) Srov.: *Talib*: O odměnách, jaké se poskytovala a poskytuje v Rakousku udávacím na poli veřejného práva a finančního zvláště. (Právník XV. str. 109, 149, 189 a 223. a násled.)

kteřé vedlo k odhalení přestupku a jeho potrestání, má z toho, co nad obyčejný poplatek (rádnou daň) bylo zapraveno, za odměnu dostati jednu dvanáctinu, jde-li o zvýšenou daň z tržby cenných papírů aneb o zvýšený poplatek 10li neb 50tinásobnou částkou obyčejného poplatku (i s přírůzky) předepsaný, aneb jednu šestinu, jde-li o jiné případy, ve kterých pokuta poplatková se předepisuje. K nákladu, který vyšetřováním a nálezem trestním snad byl spojen, nebudíž přihlíženo.¹⁾

Byla-li o jednom případě učiněna udání dvě neb ještě více s týmž obsahem, přísluší odměna tomu, kdož udání dříve učinil, a byla-li taková udání učiněna v jedné a téže době, budíž odměna mezi ně rozdělena stejným dílem. Pak-li by udání o témž případě v rozličných dobách podaná rozdílného byla obsahu, budíž okresním reditelstvím finančním, dotčený případ projednávajícím, vysloveno, v jaké míře mají jednotlivci za svá udání býti odměněni, přičemž má býti přihlíženo k důležitosti jednotlivých udání a k míře, v jaké se jich užílo.

Udávací, rozdělením takovým nespokojenému, přísluší právo rekursu do 14 dnů, počítaje ode dne vyrozumění.

V případě, že dva neb více obviněných k pokutě bylo odsouzeno, a že udání nevztahovalo se ku všem, budíž ku vyměření odměny za udání vzata za základ pokuta, jež stílně obviněné, v udání uvedené.²⁾

Každý udávací obdrží na učiněné udání zvláštní písemní potvrzení, bez jehož předložení odměna nemá býti vyplacena. — Udávací, již by opomenuli udati svá jména, aneb již by na místě pravých nepravá udali jména, pozbývají nároku na odměnu. Zmíněné písemní potvrzení o tom, že udání bylo učiněno, nelze nijak míti za legitimaci, která by byla s to, aby vadu odčinila.³⁾

¹⁾ Slov. popl. zák. § 91., al. 1. — Řád celn. a m. z r. 1835 §§ 300. a 301. — Předp. o použití důch. zák. trest. ze dne 3. března 1836 §§ 19. a 20. — Zák. ze dne 31. března 1890 § 11., al. 1. (č. z. č. 53). — Zák. ze dne 18. září 1892 § 30. (č. z. č. 172).

²⁾ Předp. o použití důch. zák. trest. ze dne 3. března 1836 §§ 21. a 22.

³⁾ Řád celn. a m. z r. 1835 § 303. — Předp. o použití důch. zák. trest. ze dne 3. března 1836 § 23.

Vyloučeny z odměny jsou osoby, jež učinivše oznámení o poplatné listině neb o poplatném spisu, avšak vůbec nekolkováném neb nedostatečně neb nesprávně kolkovaném, byly dle § 88. popl. zákona (v. § 173.) sprostěny škodlivých následků, spojených s nešetřením předpisů poplatkových.⁴⁾

b) Podíl za přistižení.

Za přistihače, kterémuž za přistižení přestupku má náležeti podíl z pokuty, budiž považován každý, kdož

1. dle svého úřadu neb dle své služby jest povinen přestupky důchodkové odhalovati, a

2. svou pozorností též přestupek odhalil s tím výsledkem, že pokuta (zvýšený poplatek, zvýšená daň z tržby cenných papírů) byla placena.

Ad 1. Komu odhalovali přestupky není uloženo za povinnost, nemůže proto nabyti nároku na podíl za přistižení, a když by odhalení přestupku poplatkového takovou osobou (na př. advokátem neb jeho zřízením) se stalo, a když by i pro oznámení přestupku volena byla předepsaná forma nálezu úradního, nelze přece oznámení takové osoby míti za více než za udání, za které lze přičknouti pouze odměnu pro udání stanovenou.⁵⁾

ad 2. Proto, že pozorností přistihačovou přestupek musil býti odhalen, nelze o podílu na pokutě udlvíti, když přestupek vinníkem samým byl ohlášen, když strana žádá, by poplatek jí byl vyměřen neb vyměřený již opraven, aneb když strana o poplatném právním jednání učiní povinné oznámení a upozorování obmezuj se na to pouze, že oznámení to opozděné bylo učiněno; když strana předloží ku překolkování kolků sněnky co do poplatku vadné neb účty nesprávně kolkované ku výměně kolků⁶⁾ a pod.

V souhlase se zásadou uvedenou bylo též vysloveno, že má přistihači náležeti podíl na pokutě, placené pro opomenuté neb

⁴⁾ Popl. zák. § 95.

⁵⁾ Rozh. m. f. ze dne 1. února 1880 č. 28442. — (Přil. p. Čechy č. 4, str. 12; p. Mor. č. 2, str. 7; p. Dol. Rak. č. 1, str. 1; p. Hor. Rak. č. 3, str. 14; p. Kor. č. 3, str. 21; p. Přím. č. 14, str. 113.)

⁶⁾ Srov. nař. m. f. ze dne 20. ledna 1852 č. 6654. (Sl). norm. p. Čechy I., č. 43, str. 97.) — Vým. fin. řed. p. Přím. ze dne 20. června 1876 č. 8621.

opozděně podání příznání ku vyměření ekvivalentu poplatkového, pouze tenkrát, když zamlčení neb nepravá udání předmětů, ekvivalentu podrobených, pozorností úředníkovou bylo nalezeno jinou cestou, než-li pouhým porovnáním podaných příznání s držebností úradně již zjištěnou, a nikoliv, když by ekvivalent poplatkový proto, že příznání nebylo podáno, vyměřen byl dle držebností úradně zjištěné.⁷⁾

Míra tohoto podílu činí z toho, co nad obyčejný poplatek (i s přírážkou) bylo zapláceno a co vybylo po srážce odměny udavačovy, když taková vůbec měla zvlášť místo, jednu šestinu, jde-li o zvýšenou dan z tržby cenných papírů aneb o zvýšený poplatek, 10 neb 50násobnou částkou obyčejného poplatku (i s přírážkou) předepsaný, aneb jednu třetinu, jde-li o jiné případy, ve kterých předepisuje se pokuta poplatková.⁸⁾

Takových podílů nemohou se však vůbec domáhati konceptní úradníci při e. k. řídicích úradech finančních⁹⁾; a mimo tyto úradníky nelze úradníkům herním a úradníkům při úradech pro vyměřování poplatků (úradníkům nekoncepčním) domáhati se podílů z pokut předepsaných proto, že ze vkladů do knih veřejných nebyl poplatek zapraven kolkem, když zákon zapravení takovým způsobem přikazuje,¹⁰⁾ a pak z pokut, které mají býti předepsány na základě vyměřovacíh spisů ve spojení s poplatky přímo splatnými.¹¹⁾

(Přil. p. Prím. č. 11, str. 56.) — Rozh. m. f. ze dne 18. února 1881 č. 39.088. (Přil. p. Čechy č. 4, str. 12; p. Tyr. č. 4, str. 7; p. Buk. č. 2, str. 5.) — Rozh. m. f. ze dne 3. října 1893 č. 16.312. (Přil. p. Dol. Rak. č. 25, str. 51; p. Hor. Rak. č. 11, str. 95; p. Štyr. č. 15, str. 113; p. Kor. č. 16, str. 85; p. Kraj. č. 20, str. 108; p. Tyr. č. 6, str. 53; p. Čechy č. 70, str. 61; p. Mor. č. 25, str. 120; p. Slez. č. 7, str. 33; p. Hal. č. 29, str. 194; p. Buk. č. 13, str. 57; p. Dalm. č. 21, str. 71.)

⁷⁾ Nař. m. f. ze dne 15. září 1854 č. 37.932. (Věst. m. f. č. 70, str. 488.)

⁸⁾ Srov. blížší: Předp. o použití důch. zák. trest. ze dne 3. března 1836 §§ 24.—34., pak zák. ze dne 31. března 1890 § 11., al. 1. (č. z. č. 53). — Zák. ze dne 18. září 1892 § 30. (č. z. č. 172).

⁹⁾ Rozh. m. f. ze dne 28. dubna 1873 čís. 9600. (Přil. p. Mor. č. 3, str. 12 z r. 1874; p. Prím. č. 8, str. 43 z r. 1874.)

¹⁰⁾ Rozh. m. f. ze dne 8. dubna 1873 č. 3196. (Přil. p. Hal. č. 7, str. 27.)

¹¹⁾ Inspektori herní, již pro správu daní přímých jsou přidáni e. k. okresním hejtmanstvím, nejsou úradníky při řídicích úradech finančních, a nejsou

Úředníci odborného účetního oddělení mají nárok na podíl přislihačský pouze v případech, ve kterých na základě obšťavky censurní nebyla předepsána pouze pokuta, nýbrž také poplatek jednoduchý.^{12) 13)}

Při úřednících a zřizencích jiných, zejména při úřednících soudních v přičině zjišťování poklesků poplatkových při spisech soudních (protokolech, úradních vyhotoveních, nepředložených rubrikách potřebných atd.) není nárok na podíl přislihačský obmezen.¹⁴⁾

Zda-li zvýšený poplatek neb pokuta byly předepsány bez trestního řízení či na základě provedeného řízení trestního, jest lhostejno.¹⁵⁾

Jak odměna za udání, tak podíl za přislihaní přestupku poplatkového může býti vyplacena na základě poukázání okresního ředitelstva finančního a úrad tento nemá dříve poukázání vydati, pokud nenabylo právní moci rozhodnutí či vynesení, kterým pokuta byla vyslovena, a pokud nebylo rozhodnuto definitivně o podané snad žádosti za prominutí pokuty v cestě milosti. Pak-li nabylo již zmíněné rozhodnutí právní moci, a pak-li na základě vydané poukázky byly již vyplaceny odměny neb podíly, lze k později podané žádosti za prominutí pokuty cestou milosti při-

proto také vyloučení co do nároků na podíly přislihačské (Rozh. m. f. ze dne 25. února 1875 č. 33.509. Příl. p. Příh. č. 15, str. 108); pouze když z rozkazu, resp. v zastoupení fidelech úradů finančních předsveznou revisi kolků, nemají míti žádných nároků na podíly přislihačské z přestupků při těchto revisích zjištěných. (Rozh. m. f. ze dne 18. srpna 1894 č. 25.828. — Příl. ku věst. min. fin. č. 9, str. 55.)

¹²⁾ Nař. m. f. ze dne 4. června 1880 č. 27.696.

¹³⁾ Finanční úřady (okresní ředitelstva finanční a úřady pro vyměňování poplatků), co rozhodují o oprávněnosti obšťavek odborným účetním oddělením učiněných, mají sebou posuzovati, zda-li a pokud přísluší úradníkům úradu censurního nárok na podíl přislihačský. (Rozh. min. fin. ze dne 25. února 1882 čís. 39.153. (Příl. p. Čechy č. 12, str. 39; p. Tyr. č. 2, str. 5.)

¹⁴⁾ Srov. rozh. m. f. ze dne 29. června 1876 č. 7177. (Příl. p. Čechy č. 16, str. 78; p. Mor. č. 9, str. 40; p. Dol. Rak. č. 5, str. 16; p. Slez. č. 8, str. 23; p. Hor. Rak. č. 16, str. 62; p. Kor. č. 11, str. 33; p. Příh. č. 12, str. 61; p. Buk. č. 13, str. 112.) — Srov. též výn. fin. řed. zem. p. Mor. ze dne 14. května 1873 č. 4489. (Příl. p. Mor. č. 10, str. 28.) — Rozh. min. fin. ze dne 25. ledna 1854 č. 41.732. (Příl. p. Hal. č. 12, str. 99.)

¹⁵⁾ Popl. zák. § 94., al. 2.

hlízetí pouze potud, pokud pokuta nepřipadla resp. nebyla již vyplacena udavačům a přistihačům.¹⁶⁾

Nárok na odměnu udavače a na podíl přistihače zanikne, nevyzvedne-li udavač neb přistihač odměny neb podílu ve 3 měsících po obdržení návrhu.¹⁷⁾

Udavačům a přistihačům není poskytnuto mimo naznačenou odměnu a podíl žádných zvláštních výhod, zejména nejsou záskyly peněžní (odměny neb podíly) osvobozeny od poštovního¹⁸⁾, kvitance jejich jsou jako obvyčejná obdržení potvrzení podrobena poplatku atd.¹⁹⁾

Že nepřislouží odměny ani udavačům ani přistihačům, když nejde o pokuty za přestupky poplatkové, nýbrž pouze o tak zvané pokuty za neporádek, není potřebí zvlášť dokládati.²⁰⁾

Osvobození od poplatků.

§ 179.

Poplatkový zákon připouští mnohé výjimky z uvedených všeobecných pravidel o poplatnosti předmětů, připouští totiž rozličná osvobození.

Pro poskytování tohoto osvobození — jak z poplatkového zákona samého, tak z dotyčených ustanovení dodatečných s určitostí lze souditi — jeví se býti pravidelně rozhodujícími momenty: Všeobecné dobro a zájmy veřejné, národohospodářské a pod., pak povšechné zájmy obchodu, zájmy humanitní, účely dobročinné a konečně nepatrnost věci samé.

¹⁶⁾ Rozh. m. t. ze dne 5. ledna 1851 č. 34,941. (Sb. norm. p. Čechy čís. 123, str. 190.)

¹⁷⁾ Zák. ze dne 31. března 1890 § 11., al. 2. (č. z. č. 53). — Zák. ze dne 18. září 1892 § 30., al. 2. (č. z. č. 172).

¹⁸⁾ Rozh. m. t. ze dne 5. listopadu 1880 č. 32,429. — Výn. fin. řed. p. Kráj. ze dne 30. března 1879 č. 739. (Přil. p. Kráj. č. 7, str. 32.)

¹⁹⁾ Rozh. m. t. ze dne 20. srpna 1868 č. 24,589. (Přil. p. Hor. Rak. čís. 15, str. 86 z r. 1882; p. Kor. čís. 2, str. 9; p. Mor. č. 2, str. 6; p. Hal. č. 24, str. 123.)

²⁰⁾ Za pokutu pro nešetření pořádku sluší míti předepsání dvojnásobného poplatku proto, že k žádosti za vklad toho kterého práva do knih veřejných nebyl přiložen přepis listiny pro sbírku listin určený. (Srov. nař. m. t. ze dne 17. října 1851 č. 34,308, Sb. norm. p. Čechy č. 189, str. 286.)